

Sąd Polubowny
przy Prokuraturii Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej

EDYCJA 2020

MEDIACJA ■ KONCYLIACJA ■ ARBITRAŻ

Sąd Polubowny przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

Sąd Polubowny przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej jest właściwy w sprawach sporów, w których jedną ze stron jest:

- Skarb Państwa,
- jednostka samorządu terytorialnego,
- państwowa osoba prawna,
- osoba prawna z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej,
- spółka kapitałowa z udziałem wymienionych podmiotów.

Sąd jest także właściwy do prowadzenia mediacji w postępowaniu administracyjnym, w którym jedną ze stron jest organ administracji publicznej lub wskazany wyżej podmiot.

MEDIACJA

Mediacja jest dobrowolną i poufną metodą rozwiązywania sporów, w której strony z pomocą bezstronnego i neutralnego mediatora prowadzą negocjacje, wypracowując obopólnie satysfakcjonujące porozumienie. Mediacja odbywa się wyłącznie za zgodą stron.

Przystąpienie do mediacji nie wiąże się z obowiązkiem zawarcia ugody, jak również nie przekreśla prawa stron do dochodzenia swoich racji przed sądem w przypadku jej niezawarcia. Wszczęcie mediacji przerywa bieg przedawnienia, a ugoda zawarta przed mediatorem, po jej zatwierdzeniu przez sąd powszechny, ma moc prawną ugody zawartej przed tym sądem.

Mediator jest neutralny wobec stron i ich konfliktu, wspiera przebieg negocjacji, w tym przełamanie pojawiającego się w rozmowach impasu, łagodzi powstające napięcia oraz pomaga stronom w odkryciu ich rzeczywistych interesów, doprowadzając do wypracowania porozumienia i zawarcia ugody.

PRZEBIEG MEDIACJI

1 Spotkania indywidualne

Mediacja rozpoczyna się najczęściej od odrębnych rozmów wstępnych mediatora z każdą ze stron sporu. W ich trakcie mediator omawia zasady mediacji, pozyskuje informacje o konflikcie, jak również bada nastawienie stron wobec problemu, który ma być rozwiązywany. Informacje pozyskane od jednej ze stron nie są i nie mogą być bez jej wyraźnej zgody przekazywane drugiej stronie.

Spotkania indywidualne mogą mieć także miejsce na późniejszym etapie mediacji. Mogą się one odbyć z inicjatywy mediatora, jak również samych stron. Wykorzystuje się je w szczególności w przypadku impasu w rozmowach bądź też, gdy jedna ze stron może nie czuć się komfortowo omawiając pewne kwestie lub analizując propozycje w obecności drugiej strony sporu.

2 Sesje wspólne

Po spotkaniach indywidualnych, strony wraz z mediatorem rozpoczynają sesję wspólną. Następuje etap klaryfikacji, to znaczy ustalenia punktów wspólnych oraz punktów spornych. Strony przy pomocy mediatora ustalają swoje interesy poprzez ich urealnienie, tj. uświadomienie sobie możliwych do osiągnięcia żądań. Mediator zachęca strony do dyskusji i poszukiwania możliwych rozwiązań sporu, które finalnie mają doprowadzić do uzgodnienia jednego rozwiązania, możliwie najpełniej zaspokajającego interesy każdej ze stron, a w konsekwencji do zawarcia ugody.

Forma i czas trwania mediacji

Czas trwania mediacji zależy od poziomu skomplikowania sprawy oraz woli stron, w tym intensywności/częstotliwości spotkań. Średnio wynosi około 3 miesiące. Mediacja, za zgodą stron, może odbywać się częściowo przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Decyzję w tym zakresie podejmują wspólnie strony i mediator prowadzący mediację.

3 Zakończenie mediacji

Z przebiegu mediacji mediator sporządza protokół, wskazując w nim jedynie miejsce i czas prowadzenia mediacji, dane uczestników oraz końcowy wynik mediacji.

Ugoda zawarta przed mediatorem może zostać zatwierdzona przez sąd w drodze postanowienia na posiedzeniu niejawnym. Jeżeli ugoda podlega wykonaniu w drodze egzekucji, sąd zatwierdza ją poprzez nadanie jej klauzuli wykonalności, a tym samym staje się ona tytułem wykonawczym umożliwiającym dochodzenie roszczeń na wypadek, gdyby strona porozumienia uchylała się od realizacji podjętych zobowiązań.

JAK ROZPOCZĄĆ MEDIACJĘ?

Zawierając w obrocie gospodarczym umowy z udziałem podmiotów objętych kognicją Sądu Polubownego, warto zamieszczać w nich klauzulę mediacyjną:

Klauzula mediacyjna

„W przypadku zaistnienia pomiędzy stronami sporu wynikającego z umowy lub pozostającego w związku z umową, strony zobowiązują się do podjęcia próby jego rozwiązania w drodze mediacji. Mediacja prowadzona będzie przez Mediatorów Stałych Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z Regulaminem tego Sądu.”

Zalety mediacji

Finansowe

- Ograniczenie wydatków
- Waler ugody sądowej w przypadku zatwierdzenia
- Brak opłaty sądowej od wniosku za zatwierdzenie ugody
- Zwrot ewentualnej opłaty od pozwu.

Biznesowe

- Wpływ na rozwiązanie sporu
- Szansa na odbudowę lub utrzymanie dobrych relacji
- Zachowanie korzystnego wizerunku na przyszłość
- Zakończenie stanu niepewności
- Brak ryzyka pogorszenia sytuacji stron.

Czasowe

- Szybsze zakończenie sporu
- Elastyczność
- Odformalizowanie postępowania.

Inne

- Obniżenie kosztów społecznych
- Poufność
- Przerwanie biegu przedawnienia.

W przypadku braku klauzuli mediacyjnej strony mogą zawrzeć **umowę o mediację**. Mogą to uczynić samodzielnie lub za pośrednictwem Sądu Polubownego, składając **wniosek o zapytanie** drugiej strony, czy wyraża ona zgodę na polubowne rozwiązanie zaistniałego sporu w drodze mediacji.

Najwygodniej skorzystać z formularza (umowa o mediację) dostępnego na stronie internetowej Sądu sp.prokuratoria.gov.pl.

Wypełniając formularz umowy o mediację można wskazać preferowanego Mediatora Stałego Sądu Polubownego. Pomocą w jego wyborze służy **lista Mediatorów Stałych** (patrz str. 14-17) zawierająca zdjęcia oraz krótkie notki biograficzne.

Po wyrażeniu zgody i obopólnej akceptacji mediatora, sprawa zostaje przekazana mediatorowi, który kontaktuje się ze stronami w celu umówienia spotkania mediacyjnego.

Koszt mediacji

Opłata za postępowanie mediacyjne wynosi 5.000 zł i jest uiszczana po jego zakończeniu. Jeżeli w trakcie postępowania odbyły się więcej niż 3 posiedzenia wspólne, opłata ulega zwiększeniu o 1000 zł za każde kolejne posiedzenie. Do opłaty za postępowanie mediacyjne dolicza się należny podatek VAT.

W przypadku mediacji ze skierowania sądu powszechnego lub mediacji w postępowaniu administracyjnym koszty mediacji określają właściwe akty wykonawcze odpowiednio do kodeksu postępowania cywilnego lub kodeksu postępowania administracyjnego.

K **Koncyliacja** to próba ugodowego rozwiązania sporu przez niezależnego i bezstronnego koncyliatora. Koncyliator, po zbadaniu sprawy, sam przedstawia stronom propozycję rozwiązania konfliktu, co zbliżone jest do rozstrzygnięcia podejmowanego przez arbitra.

Różnica jest jednak taka, że akceptacja zaproponowanego rozwiązania pozostaje wyłącznym uprawnieniem stron. Zadaniem koncyliatora jest opracowanie odpowiednich rozwiązań w formie propozycji koncyliacyjnej, którą zgodziłyby się zaakceptować strony.

KONCYLIACJA

KONCYLIACJA A MEDIACJA

K Mediacja jest trójstronnym procesem, kierowanym przez bezstronnego mediatora przy jednoczesnym udziale stron sporu. Mediator pomaga stronom znaleźć rozwiązanie, ale strony same są aktywne w przedstawianiu propozycji i poszukiwaniu porozumienia.

K W przypadku koncyliacji miejsce mediatora zajmuje koncyliator, który po analizie stanowisk oraz roszczeń stron, mocą swojego autorytetu, przedstawia propozycję koncyliacyjną mającą na celu zakończenie sporu, zaś sami zainteresowani nie biorą udziału w jej opracowaniu.

PRZEBIEG KONCYLIACJI

1 Rozpoczęcie koncyliacji

Koncyliacja rozpoczyna się od pozyskania przez koncyliatora stanowisk oraz roszczeń obu stron wraz z ewentualnie załączonym materiałem dowodowym.

2 Przebieg postępowania

Koncyliacja prowadzona jest co do zasady bez obecności stron. W ramach koncyliacji nie przeprowadza się dowodów ze świadków, z przesłuchania stron oraz z opinii biegłego, a stanowisko koncyliacyjne przedstawiane jest na podstawie wniosku, odpowiedzi na wniosek i załączonych do nich dokumentów. Koncyliator może poprosić o przekazanie dalszych dokumentów oraz stanowisk stron i innych osób, jeżeli uzna ich złożenie za niezbędne.

3 Zakończenie postępowania

Na podstawie dokonanej analizy zgromadzonego materiału, koncyliator przedstawia Stronom propozycję koncyliacyjną, która nie jest dla nich obligacyjna. Z uwagi na powyższe, po otrzymaniu propozycji koncyliacyjnej strony mogą:

- przyjąć przedłożoną propozycję, kończąc w ten sposób spór;
- uznać przedstawione rozwiązanie za niewystarczające i poddać sprawę dalszym negocjacjom (już między stronami);
- zawrzeć ugodę modyfikując propozycję koncyliatora;
- w ogóle nie przyjąć propozycji koncyliacyjnej, nie ponosząc z tego powodu żadnych konsekwencji.

W ramach postępowania koncyliacyjnego możliwe jest zawarcie ugody, która tak, jak w przypadku postępowania mediacyjnego, może zostać zatwierdzona przez sąd.

JAK ROZPOCZĄĆ KONCYLIACJĘ?

Zawierając w obrocie gospodarczym umowy z udziałem podmiotów objętych kognicją Sądu Polubownego, a szczególnie w umowach zawieranych pomiędzy tymi podmiotami, warto zamieścić klauzulę koncyliacyjną.

Klauzula koncyliacyjna

„W przypadku zaistnienia pomiędzy stronami sporu wynikającego z umowy lub pozostającego w związku z umową, strony zobowiązują się do podjęcia próby jego rozwiązania w drodze koncyliacji. Koncyliacja będzie prowadzona przez Koncyliatorów Stałych Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z Regulaminem tego Sądu.”

- ▣ Szybkość i efektywność rozwiązania sporu.
- ▣ Uzyskanie przez strony opinii autorytetu zewnętrznego.

Zalety koncyliacji

- ▣ Brak ryzyka pogorszenia sytuacji stron – w najgorszym razie, w przypadku braku akceptacji propozycji koncyliacyjnej, nic się nie zmienia i pozostanie dotychczasowy stan sprawy.
- ▣ Specjalistyczna wiedza koncyliatora w obsłudze prawnej podmiotów sfery publicznej oraz znajomość specyfiki działania tych podmiotów.
- ▣ Poufność postępowania.

▣ W przypadku braku klauzuli koncyliacyjnej strony mogą zawrzeć **umowę o koncyliację**. Mogą to uczynić samodzielnie lub za pośrednictwem Sądu Polubownego, składając **wniosek o zapytanie** drugiej strony, czy wyraża ona zgodę na polubowne rozwiązanie zaistniałego sporu w drodze koncyliacji.

Najwygodniej skorzystać z formularza (umowa o koncyliację) dostępnego na stronie internetowej Sądu sp.prokuratoria.gov.pl.

▣ Wypełniając formularz umowy o koncyliację można wskazać preferowanego koncyliatora z **listy Koncyliatorów Stałych Sądu Polubownego** (patrz str. 19).

▣ Po wyrażeniu zgody i obopólnej akceptacji koncyliatora, sprawa zostaje mu przekazana celem poprowadzenia postępowania.

Koszt koncyliacji

Opłata za postępowanie koncyliacyjne wynosi 5.000 zł i jest uiszczana po jego zakończeniu. Do opłaty dolicza się należny podatek VAT.

ARBITRAŻ

▣ **Arbitraż** stanowi alternatywą wobec tradycyjnego postępowania sądowego formę rozstrzygnięcia sporów. Mówimy tu o rozstrzygnięciu, a nie o rozwiązywaniu sporu, jak ma to miejsce w mediacji czy koncyliacji. Istotą arbitrażu jest bowiem powierzenie przez strony sporu, na podstawie umowy (zapis na sąd polubowny), kompetencji do jego rozstrzygnięcia wybranym osobom, specjalistom w dziedzinie, której spór dotyczy.

ARBITRAŻ A KONCYLIACJA

▣ Koncyliator na podstawie przedstawionych przez strony stanowisk, mocą swojego autorytetu, przedstawia propozycję koncyliacyjną mającą na celu zakończenie sporu, zaś sami zainteresowani nie biorą udziału w jej opracowaniu. Przedstawiona propozycja nie jest dla stron wiążąca.

Arbitrzy na bazie pozwu i odpowiedzi na pozew oraz w wyniku przeprowadzonego z udziałem stron postępowania wydają wyrok. Wyrok Sądu Polubownego rozstrzygający o żądaniach stron jest ostateczny i może być uchylony jedynie na żądanie strony, w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 1206 kpc.

Wysokość opłaty

Opłata za przeprowadzenie postępowania arbitrażowego przed Sądem Polubownym wynosi 10 000 zł. Do opłaty dolicza się należny podatek VAT. W przypadku, kiedy w sprawie o prawa majątkowe poddanej rozstrzygnięciu Sądu Polubownego wartość przedmiotu sprawy przekracza 200 000 zł, wysokość opłaty za przeprowadzenie

postępowania wynosi 5% wartości przedmiotu sprawy plus należny podatek VAT, jednak nie więcej niż 100 000 zł (włącznie z podatkiem VAT). W sprawach rozstrzyganych w składzie jednoosobowym wysokość opłaty ulega obniżeniu o 50%.

PRZEBIEG ARBITRAŻU

1 Rozprawa

Podobnie jak w sądzie powszechnym, sąd arbitrażowy bada sprawę na rozprawie, analizuje przedstawione dowody, w tym przesłuchuje świadków. Są jednak zasadnicze różnice. Strony mogą ustalić sposób prowadzenia postępowania dowodowego, np.: korzystać z prywatnych biegłych lub nawet przesłuchiwać ich przed sądem. Na rozprawie obecni są arbitrzy, strony oraz ewentualnie pełnomocnicy stron. Na rozprawę nie mają dostępu osoby trzecie. Arbitrzy zobowiązani są do dochowania poufności tak więc fakt sporu, jego przebieg oraz wynik nie będzie znany nikomu spoza grona jego uczestników.

2 Zakończenie postępowania

W trakcie postępowania arbitrażowego, na każdym jego etapie, strony mogą zawrzeć ugodę. Jeżeli strony nie skorzystają z możliwości zawarcia ugody, po przeprowadzeniu postępowania arbitrażowego Arbitrzy wydają wyrok, który nie podlega zaskarżeniu. Można wystąpić do sądu powszechnego z wnioskiem o jego uchylenie, ale jest to niezwykle trudne ze względu na bardzo ograniczone podstawy takiego uchylenia.

JAK ROZPOCZĄĆ ARBITRAŻ?

A Sąd Polubowny przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej jest dedykowany przez ustawodawcę do rozstrzygania sporów pomiędzy państwowymi osobami prawnymi. Dlatego w zawieranych między nimi umowach można rozważyć zamieszczenie zapisu na ten Sąd (klauzula arbitrażowa).

A Klauzula arbitrażowa

„Wszelkie spory wynikające z umowy lub pozostające w związku z umową będą rozstrzygane zgodnie z Regulaminem Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, przez arbitrów wyznaczonych zgodnie z tym Regulaminem.”

Zalety arbitrażu

- A** Poufność postępowania.
- A** Wpływ stron na wybór arbitra.
- A** Wybitne grono arbitrów.
- A** Postępowanie mniej sformalizowane niż przed sądem powszechnym.
- A** Szybkie i ostateczne rozstrzygnięcie sporu.
- A** Wyrok sądu polubownego ma po jego uznaniu przez właściwy miejscowo i rzeczowo sąd powszechny, moc prawną na równi z wyrokiem sądu powszechnego.

A Jeżeli pomiędzy stronami zaistniał spór, a nie zawarły one umowy o przeprowadzenie postępowania arbitrażowego (zapisu na sąd polubowny) i jedna z nich chciałaby go rozstrzygnąć w Sądzie Polubownym przy Prokuraturii Generalnej należy:

KROK 1

Złożyć za pośrednictwem Sądu wniosek o zapytanie drugiej strony, czy wyraża ona zgodę na polubowne rozstrzygnięcie zaistniałego sporu w drodze arbitrażu. Najwygodniej skorzystać z formularza (zapis na sąd polubowny) dostępnego na stronie internetowej Sądu sp.prokuratoria.gov.pl.

KROK 2

Wypełniając wniosek można wskazać preferowanego arbitra z **listy Arbitrów Stałych** Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej (patrz str. 18) lub spoza tej listy, jeżeli wybrana osoba spełnia określone w Regulaminie kryteria konieczne do pełnienia funkcji Arbitra Stałego Sądu Polubownego. Jeżeli strona nie dokona wyboru arbitra, to w jej zastępstwie arbiter zostanie wyznaczony przez Prezydium Sądu w trybie nominacji zastępczej. Arbitrzy wybrani przez strony lub w trybie nominacji zastępczej, wybierają trzeciego arbitra z listy Arbitrów Stałych Sądu Polubownego. Pełni on funkcję arbitra przewodniczącego. Możliwość wyboru przez strony arbitra spoza listy nie dotyczy przypadku, gdy strony wspólnie wybierają Arbitra Jedyne. Arbiter Jedyne może zostać wybrany wyłącznie z listy Arbitrów Stałych.

KROK 3

Wyrażenie zgody przez drugą stronę jest równoznaczne z dokonaniem zapisu na sąd polubowny.

KROK 4

Wszczęcie postępowania arbitrażowego następuje z chwilą złożenia pozwu i uiszczenia opłaty.

KROK 5

Sąd przesyła odpis pozwu drugiej stronie. Po otrzymaniu pozwu strona przeciwna składa odpowiedź na pozew.

Mediatorzy Stali Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

PATRYCJA CEDRO-RODKIEWICZ

Radca Prawny. Z PGRP związana od 2011 r. Absolwentka Podyplomowych Studiów Negocjacji, Mediacji oraz innych ADR na WPIA UW oraz szkoleń mediacyjnych, członek zespołów negocjacyjnych. Prowadzi sprawy przed sądami powszechnymi, arbitrażowymi oraz SN z zakresu prawa cywilnego. Posiada doświadczenie zawodowe w obszarze zagadnień odpowiedzialności kontraktowej, inwestycji infrastrukturalnych czy IT.

IWO GABRYSIAK

Adwokat od 2005 r. Absolwent WPIA Uniwersytetu Warszawskiego – studia ukończone z wyróżnieniem. Podyplomowe Studia Negocjacji, Mediacji oraz innych ADR na WPIA UW – ukończone z wyróżnieniem. Doświadczony mediator Centrum Mediacji Sądu Polubownego przy KNF. Specjalista w zakresie prowadzenia postępowań sądowych na podstawie ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

TOMASZ CHMAL

Adwokat. Od stycznia 2006 r. ekspert ds. bezpieczeństwa energetycznego i surowcowego państwa. Zajmował się wszelkimi aspektami prawnymi związanymi z energią elektryczną, ropą naftową i gazem oraz górnictwem. Doradzał przy kluczowych inwestycjach energetycznych, nabywaniu, zbywaniu firm oraz restrukturyzacji aktywów energetycznych. Brał udział w szeregu postępowań mediacyjnych.

EWA HANUSIAK

Od 2007 r. zatrudniona w Prokuraturii Generalnej, obecnie na stanowisku radcy, Dyrektora Departamentu Opinii Prawnych Negocjacji i Mediacji. Posiada znaczące doświadczenie w procesach negocjacyjnych i mediacji, współuczestniczyła w kilkudziesięciu postępowaniach polubownych zakończonych wypracowaniem ugody, m.in. w sporach związanych z realizacją Stadionu Narodowego w Warszawie.

EWELINA CZERNIAWKO-KARCZ

Z Prokuratorią Generalną związana od 2007 r., Wicedyrektor Departamentu Arbitrażu (2014-2016), Dyrektor Departamentu Prawa Umów (od 2017 r.). Zajmuje się postępowaniami przed sądami powszechnymi i arbitrażowymi z zakresu prawa cywilnego (m.in. spory infrastrukturalne). Brała udział w wielu postępowaniach mediacyjnych oraz w negocjacjach zakończonych ugodą. Posiada doświadczenie także jako mediator.

CEZARY L. JEZERSKI

Radca prawny od 1996 r. Były sędzia gospodarczy. Specjalizuje się w mediacjach gospodarczych oraz mediacjach z udziałem instytucji finansowych. Prowadzi mediacje w Ośrodku Mediacji przy OIRP w Warszawie, Olsztynie oraz w Centrum Mediacji Sądu Polubownego przy KNF. Zajmuje się także prawem przewozowym, budowlanym, umowami handlowymi i prawem spółek.

KATARZYNA FALKOWSKA-GOŁĘBIEWSKA

Radca prawny od 2004 r. Specjalizuje się w szczególności w sprawach z zakresu prawa własności intelektualnej. Posiada bogate doświadczenie w prowadzeniu sporów dotyczących projektowania oraz wykonywania inwestycji, w tym realizowanych na podstawie Warunków Kontraktowych FIDIC, przed sądami powszechnymi oraz sądami arbitrażowymi. Brała udział w szeregu postępowań mediacyjnych.

PIOTR KACZORKIEWICZ

Radca prawny, radca Prokuraturii Generalnej. Prowadził ok. 600 postępowań sądowych z czego kilkadziesiąt zakończonych w drodze ugody (sprawy dotyczące dotacji, zamówień publicznych, rozliczenia umów w robotach budowlanych oraz umów związanych ze środkami unijnymi). Od 2008 r. orzeka w Głównej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Ministrze Finansów.

MAGDALENA KAJKOWSKA-GRATYS

Radca prawny z wieloletnim doświadczeniem zawodowym, radca Prokuraturii Generalnej w latach 2010 – 2019, doświadczony mediator i negocjator, absolwentka Podyplomowych Studiów Negocjacji, Mediacji oraz innych ADR na WPIA UW, jak również specjalistycznych szkoleń mediacyjnych. Porusza się biegle w tematyce branż: infrastrukturalnej, IT, prywatyzacyjnej oraz w zakresie roszczeń deliktowych.

MAGDALENA KOWALCZYK

Radca Prokuraturii Generalnej, Dyrektor Departamentu Osób Prawnych III. Radca prawny. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego. Ukończyła aplikację sędziowską przy Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku. Pełniła funkcję dyrektora Departamentu Prawno-Procesowego w Ministerstwie Skarbu Państwa. Doświadczony pełnomocnik Skarbu Państwa w wielu ważnych i precedensowych sporach sądowych.

IWONA KARPIŃSKA-KRÓLIKOWSKA

Doświadczony mediator w sprawach gospodarczych z listy stałej Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie, Centrum Mediacji SP przy KNF. Trener, wykładowca z zakresu mediacji i negocjacji. W latach 1994-2007 członek zarządu, menadżer, w zagranicznych spółkach prawa handlowego. Języki obce: ang., hiszp., fr. Dr n. społ. w zakresie nauk o zarządzaniu i jakości.

PRZEMYSŁAW KOZDÓJ

Radca prawny, specjalista w dziedzinie bankowości i finansów. W roku 1999 ukończył z wyróżnieniem studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim, a od 2004 roku jest radcą prawnym. Pracował w międzynarodowych kancelariach prawnych w Warszawie i Londynie oraz w banku w Niemczech. Doradzał przy największych i najbardziej prestiżowych transakcjach finansowania nieruchomości w Polsce.

MARTA KĘCKA-IWAN

Radca prawny, radca Prokuraturii Generalnej od marca 2006 roku. W latach 2004-2005 z sukcesem szefowała rządowemu pilotażowemu projektowi „Scentralizowanych zakupów sprzętu komputerowego dla administracji publicznej”. Specjalista w zakresie procedury cywilnej – ponad 2000 sporów sądowych. Negocjator. Wicedyrektor Departamentu Prawa Deliktowego. Ukończyła specjalistyczne szkolenie mediacyjne.

JANUSZ KOZIOŁ

Radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, radca prawny i doradca podatkowy. Posiada doświadczenie procesowe z zakresu prawa cywilnego, w tym dotyczące sporów powstałych na tle stosowania prawa podatkowego. Ukończone Szkolenie w Instytucie Studiów Podatkowych. Posiada uprawnienia doradcy A DR. Ukończył specjalistyczne szkolenie mediacyjne oraz pełnił funkcję mediatora.

ZBIGNIEW KORBA

Radca prawny w OIRP w Warszawie i absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Od ponad 20 lat doradza przedsiębiorcom współpracując z czołowymi kancelariami prawnymi. Partner w kancelarii prawnej Deloitte Legal. Specjalizuje się w prawie bankowym, finansowym oraz w prawie spółek, prawie handlowym i prawie umów gospodarczych.

MAŁGORZATA KOŻUCH

Adwokat, doktor nauk prawnych, starszy wykładowca UJ w Katedrze Prawa Europejskiego UJ, członek Naczelnej Rady Adwokackiej, mediator Centrum Mediacyjnego NRA i Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie. Trener mediatorów i drużyn mediacyjnych odnoszących sukcesy podczas prestiżowych konkursów międzynarodowych. Specjalista w zakresie mediacji z prawa gospodarczego i cywilnego.

PAWEŁ KUGLARZ

Radca prawny w Krakowie, dyrektor Szkoły Prawa Austriackiego na UJ. Współtwórca ustawy deweloperskiej oraz członek zespołu ekspertów, który przygotował prawo upadłościowe i restrukturyzacyjne w 2015 r. Specjalizuje się także w prawie nieruchomości, budowlanym, oraz rozwiązywaniu sporów. Autor komentarzy m.in. do ustawy o księgach wieczystych i hipotece, upadłości konsumenckiej.

ARKADIUSZ KRAJEWSKI

Absolwent Wydziału Prawa i Administracji UŁ w Łodzi. W 2005 r. ukończył aplikację sądową przy Sądzie Okręgowym w Opolu. Od 2005 r. wpisany na listę radców prawnych OIRP w Warszawie. Doświadczenie zawodowe zdobywał w Komisji Papierów Wartościowych i Giełd w Warszawie oraz w Biurze Prawnym UM w Warszawie. Od 2007 r. zatrudniony jako radca w Prokuraturii Generalnej. Referent kilkuset spraw sądowych.

PAWEŁ KREKORA

Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego. Radca prawny. Radca Prokuraturii Generalnej, wicedyrektor Departamentu Osób Prawnych I. Posiada bogate doświadczenie procesowe, które zdobył prowadząc kilkaset spraw przed sądami powszechnymi i Sądem Najwyższym. Specjalizuje się w sprawach z zakresu prawa deliktów oraz kontraktów, głównie w sporach infrastrukturalnych.

ANNA ŁABĘDZKA

Od 2007 r. radca Prokuraturii Generalnej, obecnie Wicedyrektor Departamentu Prawa Umów. Pracowała w międzynarodowej kancelarii prawnej Lovells i w KUKE S.A. ubezpieczającej transakcje handlowe. Radca prawny od 2002 r. Specjalizuje się w sprawach cywilnych, w tym dotyczących inwestycji infrastrukturalnych. Ma doświadczenie w mediacjach i negocjacjach. Biegle włada językiem niemieckim i angielskim.

MARIUSZ MACIEJEWSKI

Doktor nauk prawnych, radca prawny. Doświadczony mediator Centrum Mediacji Sądu Polubownego przy KNF, gdzie mediuje przede wszystkim sprawy z zakresu rynku ubezpieczeniowego i bankowego oraz Ośrodka Mediacji przy OIRP w Warszawie, gdzie mediuje spory gospodarcze. Pracownik naukowy i dydaktyczny Akademii L. Koźmińskiego. Praktykował jako radca prawny zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym.

WOJCIECH MURAWSKI

Od kwietnia 2006 r. radca Prokuraturii Generalnej. Dyrektor Departamentu Prawa Deliktowego. Radca Prawny. Posiada bogate doświadczenie w zakresie prawa cywilnego i administracyjnego. W Prokuraturii Generalnej z sukcesami prowadził ponad 1300 spraw sądowych, często o skomplikowanym charakterze i dużym zaangażowaniu emocjonalnym stron. Uczestnik szkoleń mediacyjnych i postępowań zakończonych ugodą.

PIOTR NOWAK

Mediator, prawnik, trener mediacji. Sekretarz Generalny Sądu. Był odpowiedzialny za utworzenie Sądu Polubownego przy Komisji Nadzoru Finansowego oraz Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej. Od 2008 r. stały mediator Sądu Okręgowego w Warszawie, członek Społecznej Rady ds. ADR przy MS. Przeprowadził skutecznie kilkaset mediacji cywilnych, gospodarczych i pracowniczych. Prowadzi szkolenia przygotowujące do roli mediatora.

MAŁGORZATA OSTROWSKA

Radca prawny. Radca Prokuraturii Generalnej. Posiada kilkunastoletnie doświadczenie w obsłudze prawnej spółek i podmiotów z sektora publicznego. Specjalizuje się w obszarze prawa cywilnego i administracyjnego. Posiada praktykę w prowadzeniu sporów sądowych oraz znaczące doświadczenie w procesach negocjacyjnych.

DARIUSZ OŹGA

Radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Wicedyrektor Departamentu Opinii Prawnych Negocjacji i Mediacji, Radca Prawny. Uprzednio Adwokat zatrudniony w Kancelarii Gardocki i Partnerzy Adwokaci i Radcowie Prawni. Aplikacja Sędziowska przy Sądzie Apelacyjnym w Krakowie. Posiada bogatą praktykę wykładową i szkoleniową a także w wykonywaniu zastępstwa procesowego i rozstrzyganiu sporów.

SŁAWOMIR PESZKOWSKI

Prawnik administratywista, w służbie publicznej nieprzerwanie od 1999 r. Ukończył specjalistyczne szkolenia w zakresie mediacji cywilnych i gospodarczych. W latach 2009-2015 mediator Sądu Polubownego przy KNF, od 2017 r. mediator Sądu Polubownego przy PGRP, równoległe pracownik naukowo-dydaktyczny, od 2009 r. wykładowca Krajowej Szkoły Administracji Publicznej. Doktor nauk humanistycznych.

ILONA PIECZYŃSKA-CZERNY

Radca prawny. Przez 24 lata związana z nadzorem nad rynkiem kapitałowym. Prelegent na konferencjach krajowych i zagranicznych w sprawach dotyczących nadużyć na rynku finansowym. Członek Komitetu ds. Ładu Korporacyjnego przygotowującego Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW. Współautor komentarzy z zakresu rynku kapitałowego. Ukończyła specjalistyczne szkolenie mediacyjne.

BARTŁOMIEJ PRUS

Radca prawny, aktualnie radca Prokuraturii Generalnej RP. Ukończył aplikację sądową. Specjalizuje się w obszarze prawa cywilnego oraz prawa spółek. Świadczy pomoc prawną głównie w zakresie zastępstwa procesowego w sprawach z zakresu prawa cywilnego, w tym odpowiedzialności kontraktowej oraz sporów korporacyjnych. Posiada doświadczenie w pracach organów nadzoru spółek kapitałowych.

KLAUDIUSZ RAWICZ-OLĘDZKI

Radca prawny, a od 2007 r. Radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończył specjalistyczne szkolenie w zakresie mediacji gospodarczych w Sądzie Polubownym przy PGRP. Były radca Biura Prawnego Urzędu m.st. Warszawy. Obecnie, jako radca Prokuraturii Generalnej prowadził blisko tysiąc postępowań sądowych.

JAGODA SARZYŃSKA

Radca Prokuraturii Generalnej RP, radca prawny, absolwentka Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Szkoły Prawa Amerykańskiego na KUL i Chicago Kent College of Law oraz Podyplomowych studiów rachunkowości zarządczej i controllingu w SGH. Posiada praktykę w prowadzeniu sporów sądowych oraz doświadczenie w procesach negocjacyjnych i mediacyjnych.

JAKUB SEWERYNIK

Radca prawny związany z sektorem ubezpieczeniowym i finansowym. Doradzał zakładom ubezpieczeń przy strategicznych projektach i sporach sądowych. Uczestniczył w przeszło 200 mediacjach. Autor publikacji naukowych i artykułów prasowych. Absolwent Wydziału Prawa i Administracji UW oraz Centrum Prawa Angielskiego i Europejskiego (UW i Cambridge) oraz Akademii Teatralnej w Warszawie.

BARTOSZ SOSNOWSKI

Radca prawny, obecnie radca Prokuraturii. Wykonuje zastępstwo procesowe od 2006 r. Ukończył szkolenie z mediacji gospodarczych i pracowniczych oraz negocjacji w PCM. Ma doświadczenie m.in. dot. prawa spółek, umów oraz deliktów. Ma kilkanaście lat doświadczenia w działaniu spółek kapitałowych (jako członek RN). Rozwija kompetencje dot. sporów inwestycyjnych (m.in. FIDIC, prawo budowlane) oraz PZP.

AGNIESZKA SZTOMBERSKA-DRULIS

Radca prawny, od 2013 r. radca Prokuraturii Generalnej. Od 2006 r. świadczy pomoc prawną na rzecz przedsiębiorców, w tym spółek notowanych na GPW. Posiada doświadczenie w prowadzeniu sporów sądowych z zakresu prawa cywilnego, w tym odpowiedzialności kontraktowej oraz deliktowej. Ukończyła specjalistyczne szkolenia mediacyjne oraz posiada doświadczenie w prowadzeniu mediacji i negocjacji.

MARZENA WITKOWSKA

Radca prawny od 2006 r. Pracowała w organach administracji publicznej oraz spółkach prawa handlowego. Brała udział w wielu postępowaniach mediacyjnych oraz w negocjacjach zakończonych ugodą. Posiada doświadczenie w prowadzeniu sporów dotyczących projektowania, nadzoru oraz realizacji inwestycji infrastrukturalnych przed sądami powszechnymi oraz sądami polubownymi.

ARTUR WOŹNICKI

Radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a obecnie jej Wiceprezes. Wiceprezes Sądu. Pełnomocnik procesowy w kilkuset sprawach przed sądami powszechnymi, arbitrażowymi oraz przed Sądem Najwyższym. Autor lub współautor wielu kluczowych opinii prawnych. Członek zespołów prowadzących negocjacje w największych sporach z udziałem Skarbu Państwa.

ILONA ZEGA

W Prokuraturii Generalnej od 2011 r., początkowo w Departamencie Arbitrażu, obecnie radca Prokuraturii Generalnej w Departamencie Prawa Umów. Specjalizuje się w prowadzeniu sporów dotyczących inwestycji infrastrukturalnych, ma też doświadczenie w sprawach związanych z wdrożeniem projektów IT. Część spraw została zakończona ugodą. Uczestniczyła w mediacjach i negocjacjach. Posługuje się j. angielskim.

Arbitrzy Stali Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

MICHAŁ CZARNIK

Prezes Sądu

Radca prawny, doradca podatkowy
Specjalizacja: prawo umów, finansowe, nieruchomości, międzynarodowe i europejskie, budowlane, energetyczne, transportowe, własności intelektualnej, nowych technologii, spółek, handlowe.

PIOTR SADOWNIK

Wiceprezes Sądu

Adwokat

Specjalizacja: prawo umów, deliktowe, nieruchomości, budowlane, energetyczne, własności intelektualnej, zamówień publicznych.

ARTUR WOŹNICKI

Wiceprezes Sądu

Radca prawny

Specjalizacja: prawo umów, deliktowe, budowlane, własności intelektualnej, zamówień publicznych.

ADAM ABLEWICZ

Radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, nieruchomości.

ALEKSANDER CHŁOPECKI

Profesor nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, finansowe i deliktowe.

ANDRZEJ HERBET

Doktor habilitowany nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, nieruchomości, budowlane, spółek.

DOMINIK HUNEK

Adwokat. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, nieruchomości, energetyczne, własności intelektualnej, karne, karne gospodarcze, wekslowe, regulacje samorządów terytorialnych.

BARTŁOMIEJ KACHNIARZ

Radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, międzynarodowe i europejskie, energetyczne, własności intelektualnej, morskie, regulacja prawna rybołówstwa.

AGNIESZKA KLAJDA

Radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, budowlane, energetyczne.

BARTŁOMIEJ KRZAN

Doktor habilitowany nauk prawnych. **Specjalizacja:** prawo międzynarodowe i europejskie.

PIOTR MACHNIKOWSKI

Profesor nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, nieruchomości, budowlane.

MACIEJ MATA CZYŃSKI

Doktor habilitowany nauk prawnych, adwokat. **Specjalizacja:** prawo umów, finansowe, deliktowe, międzynarodowe i europejskie.

MAREK MICHALSKI

Profesor nauk prawnych. **Specjalizacja:** prawo finansowe, rynku kapitałowego, instrumentów finansowych, funduszy inwestycyjnych, bankowe.

MAREK MILLER

Radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, nieruchomości, budowlane, energetyczne, własności intelektualnej, zamówień publicznych.

MAŁGORZATA MODZELEWSKA de RAAD

Adwokat. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, budowlane, europejskie, konkurencji, nieuczciwej konkurencji, reklamy, gospodarcze.

JAROSŁAW PIOTRAK

Radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, finansowe, deliktowe, budowlane, zamówień publicznych.

JERZY PISULIŃSKI

Profesor nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, nieruchomości, bankowe prywatne (kredyty, zabezpieczenia, rozliczenia pieniężne).

EWA ROTT-PIETRZYK

Profesor doktor habilitowany nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, nieruchomości, międzynarodowe i europejskie.

TOMASZ SÓJKA

Doktor habilitowany nauk prawnych, adwokat. **Specjalizacja:** prawo umów, finansowe, deliktowe, międzynarodowe i europejskie, spółek i rynku kapitałowego.

MICHAŁ STĘPNIEWSKI

Radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, finansowe i gospodarcze.

MAREK SZYDŁO

Profesor doktor habilitowany nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo międzynarodowe i europejskie, budowlane, energetyczne, zamówień publicznych, samorządu terytorialnego i gospodarki komunalnej, zarządu mieniem państwowym, administracyjne.

GRZEGORZ TRACZ

Doktor habilitowany nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, bankowe.

KRZYSZTOF WIATER

Doktor nauk ekonomicznych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, finansowe, deliktowe, energetyczne.

JACEK WIERCIŃSKI

Profesor Uniwersytetu Warszawskiego doktor habilitowany nauk prawnych, radca prawny. **Specjalizacja:** prawo umów, deliktowe, nieruchomości, budowlane, energetyczne, własności intelektualnej.

Koncyliatorzy Stali Sądu Polubownego przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej*

*Pełny opis kompetencji znajduje się na poprzednich stronach przy odpowiedniej kategorii. **A** - Arbiter, **M** - Mediator.

ADAM ABLEWICZ **A**

TOMASZ CHMAL **M**

MICHAŁ CZARNIK **A**

EWELINA CZERNIAWKO-KARCZ **M**

KATARZYNA FALKOWSKA
-GOŁĘBIEWSKA **M**

EWA HANUSIAK **M**

BARTŁOMIEJ KACHNIARZ **A**

PIOTR KACZORKIEWICZ **M**

MARTA KĘCKA-IWAN **M**

PAWEŁ KUGLARZ **M**

MAGDALENA KOWALCZYK **M**

PRZEMYSŁAW KOZDÓJ **M**

JANUSZ KOZIOŁ **M**

ANNA ŁABĘDZKA **M**

MACIEJ MATA CZYŃSKI **M**

MAREK MILLER **A**

WOJCIECH MURAWSKI **M**

DARIUSZ OŹGA **M**

JAROSŁAW PIOTRAK **A**

PIOTR SADOWNIK **A**

TOMASZ SÓJKA **A**

MAREK SZYDŁO **A**

JACEK WIERCIŃSKI **A**

ARTUR WOŹNICKI **A M**

REGULAMIN SĄDU i postępowania przed Sądem Polubownym przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

Tekst ujednolicony na dzień 20.09.2019 r.

DZIAŁ I POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

Sąd Polubowny i jego właściwość

1. Sąd Polubowny przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej jest stałym sądem polubownym, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1265 i 1309).
2. Sąd jest właściwy w sprawach sporów z udziałem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych, osób prawnych z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych oraz spółek kapitałowych z udziałem tych podmiotów.
 - 2a. Postępowanie arbitrażowe może być prowadzone w przypadku sporu między innymi niż Skarb Państwa państwowymi osobami prawnymi, osobami prawnymi z udziałem Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych.
 - 2b. Mediacja i inne polubowne formy rozwiązania sporu mogą być prowadzone w przypadku sporów, w których jedną ze stron jest Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego, państwowa osoba prawna, osoba prawna z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, lub spółka kapitałowa z udziałem tych podmiotów.
 - 2c. Sąd może prowadzić również mediacje w postępowaniu administracyjnym, w którym jedną ze stron jest organ administracji publicznej lub podmiot, o którym mowa w ust. 2.
3. Siedzibą Sądu jest miasto stołeczne Warszawa.
4. Sąd jest niezależny od Prokuraturii i innych organów państwowych w orzekaniu i wykonywaniu innych czynności związanych z prowadzonymi postępowaniami, chyba że powszechnie obowiązujące przepisy prawa stanowią inaczej. Skarb Państwa nie ponosi odpowiedzialności za działania Sądu w zakresie, w jakim zachowuje on niezależność.

§ 2

Definicje

Użyte w Regulaminie określenia oznaczają:

- **Arbiter** – sędzia orzekający w Sądzie,
- **Arbiter Doraźny** – osoba pełniąca funkcję Arbitra przed ukonstytuowaniem się Zespołu Orzekającego w przypadkach przewidzianych w Regulaminie,
- **Arbiter Jedyny** – Arbiter rozstrzygający spór jednoosobowo,
- **Arbiter Przewodniczący** – w przypadku prowadzenia postępowania arbitrażowego przez trzyosobowy Zespół Orzekający trzeci Arbiter wybrany przez pozostałych Arbitrów lub wyznaczony w drodze nominacji zastępczej,
- **Arbiter Stały** – osoba fizyczna wpisana na listę Arbitrów Stałych prowadzoną przez Sąd,
- **Koncyliator** – osoba prowadząca koncyliację w Sądzie,
- **Koncyliator Stały** – osoba fizyczna wpisana na listę Koncyliatorów Stałych prowadzoną przez Sąd,
- **Mediator** – osoba prowadząca mediację w Sądzie,
- **Mediator Stały** – osoba fizyczna wpisana na listę Mediatorów Stałych prowadzoną przez Sąd,
- **Prezes Prokuraturii** – Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- **Prokuratura** – Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej,
- **Regulamin** – niniejszy regulamin,
- **Sąd** – Sąd Polubowny przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
- **Zespół Orzekający** – zespół trzech Arbitrów wyznaczony do rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu; ilekroć w odniesieniu do reguł prowadzenia postępowania arbitrażowego mowa jest o Sądzie rozumie się przez to także Zespół Orzekający.

DZIAŁ II ORGANIZACJA SĄDU

Rozdział 1

Arbitrzy, Mediatorzy i Koncyliatorzy

§ 3

Kwalifikacje

1. Arbitrem może być wyłącznie osoba, która spełnia przewidziane w przepisach szczególnych wymagania niezbędne do powołania na stanowisko sędziego sądu okręgowego.
2. Mediatorem może być wyłącznie osoba posiadająca specjalistyczną wiedzę i umiejętności do prowadzenia mediacji gospodarczych oraz niezbędne doświadczenie w tym zakresie.
3. Koncyliatorem może być wyłącznie osoba, która spełnia przewidziane w przepisach szczególnych wymagania niezbędne do powołania na stanowisko sędziego sądu rejonowego.
4. Arbitrem nie może być pracownik Urzędu Prokuraturii za wyjątkiem radcy, z zastrzeżeniem, że radca Prokuraturii nie może być Arbitrem w sprawie, w której Prokuratura wykonuje lub wykonywała zastępstwo strony, ani w sprawie, w której Prokuratura wydawała opinię prawną.

§ 4

Listy Arbitrów, Mediatorów i Koncyliatorów Stałych

1. Sąd prowadzi listy: Arbitrów Stałych, Mediatorów Stałych i Koncyliatorów Stałych.
2. Listy, o których mowa w ust. 1, dostępne są na stronie internetowej Sądu.
3. Liczba Arbitrów Stałych i Mediatorów Stałych jest uzależniona od bieżących potrzeb Sądu, z tym że Arbitrów Stałych nie może być mniej niż 20, a Mediatorów Stałych i Koncyliatorów Stałych nie może być mniej niż po 10.
4. Ta sama osoba może być jednocześnie wpisana na listę Arbitrów Stałych i Mediatorów Stałych
5. Na liście Koncyliatorów Stałych może być wpisana wyłącznie osoba, która jest jednocześnie Arbitrem Stałym lub Mediatorem Stałym.
6. Arbitrzy Stali i Mediatorzy Stali tworzą Zgromadzenie Ogólne Sądu.

§ 5

Kadencje Arbitrów, Mediatorów i Koncyliatorów Stałych

1. Arbitrów Stałych i Mediatorów Stałych powołuje Prezes Prokuraturii na czteroletnią kadencję.
2. Powołując Arbitra Stałego lub Mediatora Stałego Prezes Prokuraturii może jednocześnie powołać taką osobę na Koncyliatora Stałego. Prezes Prokuraturii może również w czasie trwania kadencji Arbitra Stałego lub Mediatora Stałego powołać go na Koncyliatora Stałego.
3. Kadencja Arbitrów Stałych i Mediatorów Stałych rozpoczyna się z dniem zebrania Zgromadzenia Ogólnego Sądu na pierwszym posiedzeniu i trwa do dnia poprzedzającego dzień zebrania się Zgromadzenia Ogólnego Sądu następnej kadencji. Zgromadzenie Ogólne Sądu zwołuje Prezes Prokuraturii niezwłocznie po powołaniu Arbitrów Stałych i Mediatorów Stałych nowej kadencji. Kolejne posiedzenia zwołuje Prezes Prokuraturii lub Prezes Sądu Polubownego ilekroć uznają to za celowe.

3a. W przypadku konieczności uzupełnienia składu Arbitrów Stałych i Mediatorów Stałych danej kadencji Prezes Prokuraturii powołuje ich na czas jej trwania.

4. Kadencja Arbitra Stałego i Mediatora Stałego wygasa w razie jego śmierci.
5. Prezes Prokuraturii może odwołać Arbitra Stałego, Mediatora Stałego lub Koncyliatora Stałego przed upływem kadencji wyłącznie, gdy taki Arbiter, Mediator lub Koncyliator:
 - zrezygnował z pełnienia funkcji, lub
 - przestał spełniać kryteria pełnienia funkcji przewidziane w Regulaminie, lub
 - rażąco lub uporczywie narusza swoje obowiązki Arbitra Stałego, Mediatora Stałego lub Koncyliatora Stałego, w tym obowiązki w postępowaniu, w którym pełnił odpowiednią funkcję.
6. Arbiter Stały ani Koncyliator Stały nie przestają spełniać kryteriów pełnienia funkcji przewidzianych w Regulaminie jedynie wskutek zmiany przepisów, o których mowa w § 3 ust. 1 lub 3, w trakcie trwania ich kadencji.
7. Niezależnie od możliwości odwołania zgodnie z ust. 5 kadencja Koncyliatora Stałego kończy się w razie zakończenia jego kadencji jako Arbitra Stałego lub Mediatora Stałego, z tym że jeżeli Koncyliator Stały jest jednocześnie Arbitrem Stałym i Mediatorem Stałym, jego kadencja jako Koncyliatora Stałego kończy się jedynie w razie zakończenia zarówno kadencji jako Arbitra Stałego, jak i Mediatora Stałego.
8. Wygaśnięcie kadencji Arbitra Stałego, Mediatora Stałego lub Koncyliatora Stałego wskutek upływu terminu lub jego odwołanie przed upływem kadencji nie ma wpływu na wykonywanie przez niego odpowiedniej funkcji w postępowaniach będących w toku.
9. Decyzję w sprawie powołania lub odwołania Arbitra Stałego, Mediatora Stałego lub Koncyliatora Stałego podejmuje Prezes Prokuraturii. Przed podjęciem decyzji Prezes Prokuraturii zasięga opinii Prezesa Sądu, chyba że w chwili powołania Arbitra Stałego lub Mediatora Stałego nie ma osoby wykonującej funkcję Prezesa Sądu lub też decyzja o odwołaniu ma dotyczyć Prezesa Sądu.
10. Ta sama osoba może sprawować funkcję Arbitra Stałego, Mediatora Stałego lub Koncyliatora Stałego przez więcej niż jedną kadencję.
11. W razie długotrwałej choroby lub innych ważnych powodów uniemożliwiających Arbitrowi Stałemu, Mediatorowi Stałemu lub Koncyliatorowi Stałemu prawidłowe wykonywanie obowiązków, Prezes Sądu Polubownego może z urzędu lub na wniosek zainteresowanego, w drodze zarządzenia, dokonać jego czasowego zawieszenia. Wzmiankę o zawieszeniu umieszcza się odpowiednio na liście Arbitrów Stałych, Mediatorów Stałych lub Koncyliatorów Stałych.

§ 6

Ogólne zasady wyznaczania Arbitrów, Mediatorów i Koncyliatorów

1. Strony mogą wyznaczać na Arbitrów osoby spoza listy Arbitrów Stałych, które spełniają wymagania określone w § 3 ust. 1 i 4, z tym że Arbitrem Jedynym, Arbitrem Przewodniczącym i Arbitrem powołanym wskutek nominacji zastępczej może być wyłącznie Arbiter Stały.
2. Mediatorem może być wyłącznie Mediator Stały.
3. Koncyliatorem może być wyłącznie Koncyliator Stały.

§ 7

Zasady etyki

1. Arbitrzy, Mediatorzy i Koncyliatorzy są zobowiązani do przestrzegania Zasad Etyki stanowiących Załącznik nr 1 do Regulaminu, a w szczególności do zachowania bezstronności i niezależności oraz do pełnienia funkcji według swojej najlepszej wiedzy i umiejętności.
2. Arbiter Stały ani Mediator Stały nie mogą występować w postępowaniu przed Sądem w charakterze pełnomocnika.

§ 8

Obowiązek zachowania poufności

1. Jeżeli strony nie postanowią inaczej, Arbitrzy, Mediatorzy i Koncyliatorzy są zobowiązani do zachowania w poufności wszelkich informacji, o których powzięli wiadomość w związku z toczącym się postępowaniem, w tym informacji o wszczęciu takiego postępowania, a także do wykorzystywania takich informacji wyłącznie w celu prowadzenia postępowania. Obowiązek ten pozostaje w mocy także po zakończeniu postępowania.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji powszechnie znanych.
3. Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do Sądu, osób sprawujących funkcje organów Sądu, organów Prokuraturii oraz pracowników Urzędu Prokuraturii.

§ 9

Odpowiedzialność Arbitrów, Mediatorów i Koncyliatorów

Arbitrzy, Mediatorzy i Koncyliatorzy nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku ze sprawowaniem swoich funkcji w postępowaniach, chyba że szkoda została wyrządzona umyślnie.

Rozdział 2 Organy Sądu

§ 10

Rodzaje organów

Organami Sądu są:

- Prezes Sądu i Wiceprezesi Sądu,
- Prezydium Sądu,
- Sekretarz Generalny Sądu i jego zastępca,
- Zgromadzenie Ogólne Sądu, jako organ opiniodawczy.

§ 11

Prezes Sądu

1. Prezes Sądu:
 - reprezentuje Sąd na zewnątrz,
 - sprawuje nadzór nad działalnością Sekretarza Generalnego Sądu oraz monitoruje obsługę Sądu przez Urząd Prokuraturii i zgłasza w tym zakresie wnioski Prezesowi Prokuraturii,
 - pełni funkcję Arbitra Doraźnego,
 - przedstawia Prezesowi Prokuraturii w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego sprawozdania z działalności Sądu przygotowane z udziałem Sekretarza Generalnego Sądu,
 - dokonuje innych czynności przewidzianych w Regulaminie.
2. Prezesa Sądu powołuje Prezes Prokuraturii spośród Arbitrów Stałych na czteroletnią kadencję.
3. Kadencja Prezesa Sądu kończy się w razie zakończenia jego kadencji jako Arbitra Stałego.
4. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 3, Prezes Prokuraturii może odwołać Prezesa Sądu przed upływem kadencji, gdy:
 - Prezes Sądu zrezygnował z pełnienia funkcji,
 - Prezes Sądu rażąco lub uporczywie narusza swoje obowiązki, lub
 - dalsze pełnienie przez Prezesa Sądu jego funkcji może negatywnie wpływać na działalność Sądu.
5. Wygaśnięcie kadencji Prezesa Sądu lub jego odwołanie przed upływem kadencji nie ma wpływu na wykonywanie przez niego funkcji w postępowaniach będących w toku, w szczególności funkcji Arbitra Doraźnego, jeżeli wykonywanie tych funkcji rozpoczęło się przed zakończeniem kadencji lub odwołaniem.
6. Ta sama osoba może sprawować funkcję Prezesa Sądu przez więcej niż jedną kadencję.
7. Prezes Sądu nie może być Arbitrem ani Mediatorem z nominacji zastępczej.

§ 12

Wiceprezesi Sądu

1. Wiceprezes Sądu zastępuje Prezesa Sądu we wszelkich czynnościach powierzonych przez Prezesa Sądu w czasie jego nieobecności lub w innym przypadku niemożliwości wykonania czynności.
2. Wiceprezesów Sądu w liczbie dwóch powołuje Prezes Prokuraturii na wniosek Prezesa Sądu spośród Arbitrów Stałych na czteroletnią kadencję.
3. Kadencja każdego z Wiceprezesów Sądu biegnie indywidualnie od chwili jego powołania i jest niezależna od kadencji Prezesa Sądu.
4. Prezes Sądu, powierzając Wiceprezesowi Sądu dokonywanie czynności w swoim zastępstwie, może również określić kolejność, w której konkretny Wiceprezes jest uprawniony do zastępowania Prezesa Sądu.
5. Do Wiceprezesów Sądu stosuje się odpowiednio postanowienia § 11 ust. 3-7.

§ 13

Zastępstwo przez Prezesa Prokuratorii

W sprawach niecierpiących zwłoki, w przypadku niemożliwości wykonania jakiejkolwiek przewidzianej w Regulaminie czynności ani przez Prezesa Sądu, ani przez żadnego z Wiceprezesów Sądu, czynność tę wykonuje Prezes Prokuratorii.

§ 14

Prezydium Sądu

- Prezes Sądu i Wiceprezesa Sądu tworzą Prezydium Sądu.
- Prezydium Sądu podejmuje decyzje w sprawach wyłączenia i zwolnienia z obowiązków Arbitra lub Mediatora w przypadkach przewidzianych w Regulaminie lub w przepisach szczególnych, a także dokonuje nominacji zastępczych.
- W podejmowaniu decyzji przez Prezydium Sądu uczestniczą wszyscy jego członkowie, za wyjątkiem przypadku gdy:
 - decyzja ma dotyczyć członka Prezydium Sądu, który wstrzymuje się wówczas od udziału w podejmowaniu decyzji, lub
 - konieczne jest pilne podjęcie decyzji, a uzyskanie stanowiska członka Prezydium Sądu jest niemożliwe w rozsądnym czasie.
- Decyzje Prezydium Sądu zapadają na posiedzeniach albo w inny sposób umożliwiając wzajemny kontakt wszystkich członków uczestniczących w podejmowaniu decyzji.
- Decyzje Prezydium Sądu zapadają większością głosów. Jeżeli jednak nie jest możliwe uzyskanie większości, rozstrzyga głos Prezesa Sądu, a jeżeli Prezes Sądu nie bierze udziału w podejmowaniu decyzji, rozstrzyga Prezes Prokuratorii.

§ 15

Sekretarz Generalny Sądu i jego zastępca

- Sekretarzem Generalnym Sądu jest pracownik Urzędu Prokuratorii kierujący pracami komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za obsługę Sądu Polubownego.
- Sekretarz Generalny Sądu:
 - koordynuje obsługę Sądu przez Urząd Prokuratorii,
 - czuwa nad zachowaniem wymogów formalnych pozwów i innych pism wpływających do Sądu, a w razie potrzeby wzywa do ich poprawienia lub uzupełnienia,
 - czuwa nad uiszczaniem należnych opłat za przeprowadzenie postępowania oraz ponoszeniem przez strony innych wydatków,
 - zapewnia prowadzenie akt poszczególnych spraw i innej dokumentacji Sądu,
 - nadzoruje przygotowywanie i protokolowanie rozpraw i innych posiedzeń sądowych,
 - dokonuje formalnej analizy projektów orzeczeń i przekazuje w tym zakresie swoje uwagi właściwym Zespołom Orzekającym,
 - przygotowuje w terminie do dnia końca stycznia każdego roku kalendarzowego projekt sprawozdania z działalności Sądu,
 - prowadzi stronę internetową Sądu,
 - wykonuje inne uprawnienia przewidziane w Regulaminie,
 - podejmuje inne działania mające na celu rozwój oraz prawidłowe funkcjonowanie Sądu.
- Sekretarza Generalnego Sądu powołuje i odwołuje Prezes Prokuratorii spośród pracowników Urzędu Prokuratorii po zasięgnięciu opinii Prezesa Sądu.
- Sekretarz Generalny Sądu nie może być Arbitrem ani występować w postępowaniu przed Sądem w charakterze pełnomocnika.
- W razie potrzeby Prezes Prokuratorii na wniosek Sekretarza Generalnego Sądu może powołać zastępcę Sekretarza. Zastępca podejmuje czynności w granicach upoważnienia udzielonego mu przez Sekretarza Generalnego Sądu. Do zastępcy Sekretarza Generalnego Sądu ust. 3 i 4 stosują się odpowiednio.

§ 16

Odpowiedzialność piastunów organów Sądu

Osoba sprawująca funkcję organu Sądu nie ponosi odpowiedzialności wobec strony za szkodę wyrządzoną w związku ze sprawowaniem tej funkcji w jakimkolwiek postępowaniu, chyba że szkoda została wyrządzona umyślnie.

DZIAŁ III POSTĘPOWANIE

Rozdział I Zasady Ogólne

§ 17

Zakres zastosowania przepisów

- Do postępowania przed Sądem mają zastosowanie bezwzględnie wiążące przepisy prawa polskiego.
- W zakresie nieobjętym przepisami, o których mowa w ust. 1, do postępowania przed Sądem stosuje się postanowienia Regulaminu, a w odniesieniu do kwestii nieuregulowanych tymi postanowieniami przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu przed sądem polubownym lub o mediacji oraz zwyczajne ustalone w arbitrażu i mediacji.
- Sposób i tryb uiszczania oraz wysokość opłat za przeprowadzenie postępowania przed Sądem określają przepisy szczególne.

§ 18

Odpadnięcie podstawy właściwości Sądu

Jeżeli podstawa właściwości Sądu, o której mowa w § 1 ust. 2 odpadła w czasie trwania postępowania, ulega ono umorzeniu, chyba że wszystkie strony wyrażą zgodę na jego kontynuowanie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów Regulaminu. W takim przypadku postępowanie jest nadal administrowane przez Sąd.

§ 19

Język postępowania

- Postępowanie przed Sądem prowadzone jest w języku polskim.
- Zespół Orzekający za zgodą obu stron może postanowić o przeprowadzeniu niektórych dowodów lub wykonaniu niektórych czynności w języku obcym.

§ 20

Miejsce prowadzenia postępowania

Miejscem prowadzenia postępowania jest siedziba Sądu, chyba że Zespół Orzekający w postępowaniu arbitrażowym lub Mediator za zgodą wszystkich uczestników mediacji postanowi inaczej w odniesieniu do całości postępowania lub niektórych czynności.

§ 21

Pełnomocnicy

Pełnomocnikiem strony w postępowaniu może być każda osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych.

§ 22

Doręczenia, wezwania i powiadomienia

Doręczenia, wezwania i powiadomienia w postępowaniu pochodzące od Sądu mogą być dokonywane zgodnie z zasadami określonymi w Kodeksie postępowania cywilnego dla doręczeń sądowych, a także w każdy inny sposób, jeżeli brak jest uzasadnionych wątpliwości, że doręczenie, wezwanie lub powiadomienie dotarło do wiadomości adresata.

Rozdział II

Postępowanie arbitrażowe

§ 23

Podstawa prowadzenia postępowania

- Postępowanie arbitrażowe jest prowadzone na podstawie uprzedniego zapisu na sąd polubowny albo złożonego wniosku i zgody drugiej strony na przeprowadzenie postępowania.
- Jeżeli brak jest uprzedniego zapisu na sąd polubowny, strona, której zamiarem jest poddanie sporu rozstrzygnięciu przez Sąd, może złożyć wniosek przedprocesowy zawierający oznaczenie stron i przedmiotu sporu lub stosunku prawnego, z którego spór wynikał, a także oświadczenie o zgodzie na rozpoznanie sporu przez Sąd. Wniosek taki składany jest w dwóch egzemplarzach.

- Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, spełnia wymagania przewidziane w przepisach szczególnych dla zapisu na sąd polubowny, Sekretarz Generalny Sądu przesyła jeden z egzemplarzy wniosku drugiej stronie i zwraca się do niej o wyrażenie zgody na rozpoznanie sporu przez Sąd, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin.
- Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3, druga strona złoży oświadczenie o wyrażeniu zgody na rozpoznanie sporu przez Sąd, spełniające wymagania przewidziane w przepisach prawa dla zapisu na sąd polubowny, Sekretarz Generalny Sądu zawiadamia o tym wnioskodawcę i przesyła mu egzemplarz takiego oświadczenia.
- W razie odmowy udzielenia zgody na rozpoznanie sporu przez Sąd lub bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 3, Sekretarz Generalny Sądu zawiadamia o tym wnioskodawcę.

§ 24

Ogólne zasady postępowania

Strony postępowania arbitrażowego powinny być traktowane równoprawnie, a każda z nich ma prawo do wysłuchania i przedstawienia swoich twierdzeń oraz dowodów na ich poparcie.

§ 25

Pozew

- Wszczęcie postępowania następuje przez złożenie pozwu.
- Pozew powinien zostać złożony w formie pisemnej i zawierać co najmniej:
 - oznaczenie stron postępowania, w tym ich siedzib i adresów, a w miarę możliwości również wskazanie adresów poczty elektronicznej i numerów telefonów,
 - oznaczenie pełnomocnika, jeżeli powód działa przez pełnomocnika, wskazanie jego adresu, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu,
 - uzasadnienie spełnienia przez strony postępowania kryteriów, o których mowa w § 1 ust. 2a,
 - powołanie się na zapis na sąd polubowny, także jeżeli doszedł on do skutku w sposób określony w § 23 ust. 2-4,
 - wyznaczenie Arbitra, jeżeli należy to do powoda, lub wskazanie Arbitra Jedynego, jeżeli strony przed wszczęciem postępowania uzgodniły, że postępowanie będzie prowadzone przez Arbitra Jedynego i porozumiały się co do jego osoby,
 - jeżeli powód wyznaczył Arbitra spoza listy Arbitrów Stałych, uzasadnienie spełnienia przez wyznaczonego Arbitra kwalifikacji wymaganych przez Regulamin oraz podanie jego danych niezbędnych do kontaktu,
 - wskazanie wartości przedmiotu sporu, jeżeli jej oznaczenie jest możliwe,
 - precyzyjnie określone żądanie wraz z jego uzasadnieniem,
 - wskazanie dowodów co do przedstawianych okoliczności faktycznych, jeżeli powód powołuje się na takie dowody,
 - podpis osoby lub osób reprezentujących powoda,
 - wymienienie załączników.
- Do pozwu należy załączyć:
 - dokumenty dowodzące umocowania osoby podpisującej pozew (w szczególności odpis z odpowiedniego rejestru i pełnomocnictwo),
 - dokumenty potwierdzające spełnianie przez strony postępowania kryteriów, o których mowa w § 1 ust. 2a, jeżeli przedstawienie takich dokumentów jest niezbędne do wykazania tej okoliczności,
 - dokumenty potwierdzające dokonanie zapisu na sąd polubowny, także jeżeli doszło do niego w sposób określony w § 23 ust. 2-4,
 - dokumenty potwierdzające uzgodnienie między stronami osoby Arbitra Jedynego, jeżeli strony dokonały takiego uzgodnienia przed wszczęciem postępowania,
 - dowód uiszczenia opłaty za przeprowadzenie postępowania.
- Do pozwu należy również załączyć jego odpisy wraz z załącznikami dla pozostałych stron oraz wszystkich Arbitrów, którzy mają orzekać w sprawie.
- Jeżeli pozew nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2-4, Sekretarz Generalny Sądu wzywa powoda do jego poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.
- Z zastrzeżeniem ust. 7 i 8 w razie bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 5, postępowanie nie zostaje wszczęte, o czym Sekretarz Generalny Sądu powiadamia powoda. W takim przypadku zwrotowi podlega uiszczona opłata za przeprowadzenie postępowania.
- Jeżeli jednak powód poprawi lub uzupełni pozew w terminie późniejszym niż określony w ust. 5, a uiszczona opłata za przeprowadzenie postępowania nie została jeszcze zwrócona lub też złożono dowód ponownego jej uiszczenia, postępowanie może zostać wszczęte, z tym że datą wszczęcia postępowania jest data poprawienia lub uzupełnienia pozwu.

- W razie bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 5, na wyznaczenie Arbitra, którego wybór należy do powoda, brak uzasadnienia spełniania przez takiego Arbitra kwalifikacji wymaganych przez Regulamin lub niepodanie jego danych niezbędnych do kontaktu, następują skutki określone w § 31.

§ 26

Odpowiedź na pozew

- Jeżeli pozew odpowiada wymaganiom formalnym albo został poprawiony lub uzupełniony, z zastrzeżeniem § 25 ust. 8, Sekretarz Generalny Sądu doręcza pozew pozwanemu, pouczając go o możliwości złożenia odpowiedzi na pozew i - ewentualnie - wyznaczenia Arbitra, którego wybór należy do pozwanego, w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni.
- Odpowiedź na pozew powinna zostać złożona w formie pisemnej i zawierać co najmniej:
 - oznaczenie stron postępowania, w tym ich siedzib i adresów, a w miarę możliwości również wskazanie adresów poczty elektronicznej i numerów telefonów,
 - jeżeli pozwany działa przez pełnomocnika, oznaczenie jego adresu, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu,
 - wyznaczenie Arbitra, jeżeli należy to do pozwanego, lub wskazanie Arbitra Jedynego, jeżeli strony uzgodniły, że postępowanie będzie prowadzone przez Arbitra Jedynego i porozumiały się co do jego osoby,
 - jeżeli pozwany wyznaczył Arbitra spoza listy Arbitrów Stałych, uzasadnienie spełniania przez wyznaczonego Arbitra kwalifikacji wymaganych przez Regulamin oraz podanie jego danych niezbędnych do kontaktu,
 - ustosunkowanie się do żądań i twierdzeń pozwu,
 - wskazanie zarzutów, w tym ewentualnie zarzutu braku właściwości Sądu,
 - wskazanie dowodów co do przedstawianych okoliczności faktycznych, jeżeli pozwany powołuje się na takie dowody,
 - podpis osoby lub osób reprezentujących pozwanego,
 - wymienienie załączników.
- Do odpowiedzi na pozew należy załączyć:
 - dokumenty dowodzące umocowania osoby, która ją podpisała (w szczególności odpis z odpowiedniego rejestru i pełnomocnictwo),
 - dokumenty potwierdzające uzgodnienie między stronami osoby Arbitra Jedynego, jeżeli strony dokonały takiego uzgodnienia, a dokumenty takie nie zostały dołączone do pozwu.
- Do odpowiedzi na pozew należy również załączyć jej odpisy wraz z załącznikami dla pozostałych stron oraz wszystkich Arbitrów, którzy mają orzekać w sprawie.
- Jeżeli odpowiedź na pozew nie spełnia wymagań, o którym mowa w ust. 2-4, Sekretarz Generalny Sądu wzywa pozwanego do jej poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.
- Z zastrzeżeniem ust. 7 w razie bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 5, odpowiedź na pozew jest zwracana osobie, która ją wniosła i nie wywołuje żadnych skutków w postępowaniu.
- W razie bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 5, na wyznaczenie Arbitra, którego wybór należy do pozwanego, brak uzasadnienia spełniania przez takiego Arbitra kwalifikacji wymaganych przez Regulamin lub niepodanie jego danych niezbędnych do kontaktu, następują skutki określone w § 31.

§ 27

Pozew wzajemny

- Wraz z odpowiedzią na pozew pozwany może wnieść pozew wzajemny. Do pozwu wzajemnego i odpowiedzi na niego stosuje się odpowiednio postanowienia Regulaminu dotyczące pozwu i odpowiedzi na pozew.
- Zespół Orzekający może również zezwolić na wniesienie pozwu wzajemnego w późniejszym terminie, określając wymogi związane z jego wniesieniem.

§ 28

Zespół Orzekający

- Postępowanie arbitrażowe prowadzone jest przez Zespół Orzekający, chyba że strony przed wszczęciem postępowania uzgodniły, że będzie ono prowadzone przez Arbitra Jedynego.
- Jeżeli postępowanie jest prowadzone przez Arbitra Jedynego, przysługują mu wszystkie uprawnienia Zespołu Orzekającego i Arbitra Przewodniczącego.

§ 29

Zakaz łczenia funkcji

Osoba, która w odniesieniu do tego samego sporu pełniła wcześniej funkcję Mediatora lub Koncyliatora, może być Arbitrem wyłącznie za zgodą wszystkich stron.

§ 30

Oświadczenie o bezstronności. Wyznaczenie i wybór Arbitrów

1. Arbitr składa za pośrednictwem Sądu stronom i pozostałym Arbitrom wchodzącym w skład Zespołu Orzekającego oświadczenie o swojej bezstronności i niezależności oraz o dysponowaniu czasem niezbędnym do wykonania swoich obowiązków według wzoru określonego w Załączniku nr 2 do Regulaminu.
2. Jeżeli postępowanie arbitrażowe ma być prowadzone przez trzyosobowy Zespół Orzekający, każda ze stron wyznacza jednego Arbitra, a wyznaczeni Arbitrzy wybierają wspólnie Arbitra Przewodniczącego. Wybór Arbitra Przewodniczącego powinien nastąpić w terminie 14 dni od dnia, w którym ostatni z Arbitrów otrzymał oświadczenie o bezstronności i niezależności pochodzące od drugiego z Arbitrów. Termin ten może zostać przedłużony przez Sekretarza Generalnego Sądu na wspólny wniosek Arbitrów.
3. Jeżeli postępowanie arbitrażowe ma być prowadzone przez Arbitra Jedyne, strony mogą wspólnie wybrać takiego Arbitra przed wszczęciem postępowania albo po, nie później jednak niż do chwili dokonania nominacji zastępczej Arbitra Jedynego na podstawie § 31.
4. Arbitr Stały może odmówić pełnienia funkcji Arbitra tylko z ważnych powodów.
5. Jeżeli osoba wyznaczona lub wybrana na Arbitra, w tym Arbitra Przewodniczącego i Arbitra Jedyne, odmówiła pełnienia funkcji Arbitra, nie złożyła w rozsądnym czasie określonym przez Sekretarza Generalnego Sądu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie zawarła umowy, o której mowa w § 53, albo z innych powodów pełnienie przez nią tej funkcji nie jest możliwe, Sekretarz Generalny Sądu wzywa – odpowiednio - właściwą stronę, pozostałych Arbitrów albo obie strony do wyznaczenia lub wyboru innej osoby, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin, nie krótszy niż 14 dni. W razie bezskutecznego upływu tego terminu stosuje się § 31.

§ 31

Nominacja zastępcza

1. Jeżeli powód nie wyznaczył Arbitra w pozwie, pozwany nie wyznaczył Arbitra w czasie przeznaczonym na złożenie odpowiedzi na pozew, Arbitrzy wyznaczeni przez strony nie wybrali Arbitra Przewodniczącego we właściwym terminie albo strony nie wybrały wspólnie Arbitra Jedyne, Prezydium wyznaczy odpowiedniego Arbitra w drodze nominacji zastępczej.
2. Członek Prezydium nie może dokonywać czynności związanych z wyznaczeniem Arbitra w drodze nominacji zastępczej, jeżeli wcześniej został wyznaczony skutecznie jako Arbitr w sprawie lub też orzekał w niej jako Arbitr Doraźny, jak również gdy istnieją okoliczności, które mogą budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności lub niezależności.

§ 32

Arbitr Doraźny

1. Jeżeli w pozwie lub po jego wniesieniu, a przed ukonstytuowaniem się Zespołu Orzekającego, strona wniesie o zabezpieczenie roszczenia, o zabezpieczeniu takim może orzec Prezes Sądu działając w charakterze Arbitra Doraźnego.
2. Prezes Sądu działając w charakterze Arbitra Doraźnego decyduje o umorzeniu postępowania, jeżeli przesłanki umorzenia zaszyły przed ukonstytuowaniem się Zespołu Orzekającego.
3. Prezes Sądu nie może działać w charakterze Arbitra Doraźnego, jeżeli wcześniej został wyznaczony skutecznie jako Arbitr w sprawie, a także gdy zachodzą okoliczności, które mogą budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności lub niezależności. W takim wypadku Prezesa Sądu zastępuje Wiceprezes Sądu, z tym że stosuje się do niego odpowiednio postanowienia zdania poprzedzającego.
4. Arbitr Doraźny składa stronom za pośrednictwem Sądu oświadczenie o swojej bezstronności i niezależności oraz o dysponowaniu czasem niezbędnym do wykonania swoich obowiązków według wzoru określonego w Załączniku nr 2 do Regulaminu.
5. Arbitr Doraźny prowadzi postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia w sposób, jaki uzna za właściwy, biorąc pod uwagę charakter tego postępowania i z zastrzeżeniem zachowania równoprawności stron.
6. Zespół Orzekający po ukonstytuowaniu się może zmienić lub uchylić postanowienia Arbitra Doraźnego.

§ 33

Wygaśnięcie mandatu Arbitra

1. Arbitr może w każdym czasie zrezygnować z pełnienia funkcji w postępowaniu (ustąpić) składając w tym celu pisemne oświadczenie Sekretarzowi Generalnemu Sądu. Skuteczne ustąpienie arbitra nie uchybia przewidzianej w przepisach szczególnych odpowiedzialności za szkodę, jeżeli nastąpiło bez ważnych powodów.

2. Strony mogą w każdym czasie odwołać każdego z Arbitrów składając pisemne zgodne oświadczenia Sekretarzowi Generalnemu Sądu.

3. Jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do bezstronności lub niezależności Arbitra, Prezydium Sądu postanawia na wniosek strony o jego wyłączeniu.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, strona może złożyć w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o podstawach wyłączenia. Przed rozpoznaniem wniosku należy umożliwić ustosunkowanie się do niego drugiej stronie oraz Arbitrowi, którego wniosek dotyczy. Zgłoszenie wniosku o wyłączenie Arbitra nie ma wpływu na bieg postępowania, chyba że Zespół Orzekający postanowi inaczej.

5. Jeżeli Arbitr narusza swoje obowiązki powodując powstanie znacznej przewlekłości postępowania, a także gdy jest oczywiste, że Arbitr nie będzie w stanie ich wykonać w odpowiednim terminie, Prezydium Sądu na wniosek strony, pozostałych Arbitrów orzekających w sprawie lub z własnej inicjatywy może zwolnić Arbitra z dalszego pełnienia obowiązków.

6. Jeżeli w toku postępowania wygaś mandat Arbitra, powołuje się nowego Arbitra w trybie przewidzianym dla powołania Arbitra, którego mandat wygaś.

7. W razie wygaśnięcia mandatu Arbitra i powołania na jego miejsce nowego Arbitra w toku postępowania Zespół Orzekający może postanowić o powtórzeniu całości lub części postępowania.

§ 34

Zmiana powództwa

1. Powód może rozszerzyć, ograniczyć lub cofnąć powództwo aż do chwili zamknięcia postępowania.
2. Zespół Orzekający może nie wyrazić zgody na rozszerzenie powództwa, jeżeli spowodowałoby to nadmierne przedłużenie postępowania.
3. Jeżeli rozszerzenie powództwa powoduje zmianę podstawy obliczenia opłaty za przeprowadzenie postępowania, powód uiszcza opłatę uzupełniającą.
4. Rozszerzenie powództwa następuje w piśmie, do którego stosuje się odpowiednio postanowienia Regulaminu o pozwie.
5. Zespół Orzekający może uznać za niedopuszczalne cofnięcie lub ograniczenie powództwa, jeżeli sprzeciwi się temu druga strona, a Zespół Orzekający uzna, że ma ona uzasadniony interes w rozstrzygnięciu sprawy.

§ 35

Ekonomika postępowania

1. Zespół Orzekający, kierując tokiem postępowania, zapewnia jego sprawność, dążąc do możliwie najszybszego zakończenia bez naruszenia prawa stron do wysłuchania, przedstawienia swoich twierdzeń i wniosków.
2. Zespół Orzekający może nałożyć na strony obowiązek złożenia dalszych pism w sprawie, oznaczając ich treść, kolejność, terminy i sposób ich składania. Jeżeli charakter sprawy tego wymaga, Zespół Orzekający może wyznaczyć posiedzenie z udziałem stron, na którym podejmie decyzje co do kolejności i harmonogramu dalszych czynności w postępowaniu. Posiedzenie takie może zostać przeprowadzone również za pomocą środka porozumiewania się na odległość.
3. Rozprawa jest wyznaczana, jeżeli Zespół Orzekający uzna to za niezbędne, w szczególności gdy konieczne jest przeprowadzenie dowodów, które mogą zostać przeprowadzone wyłącznie na rozprawie, lub konieczne jest dodatkowe wyjaśnienie stanowisk stron. Rozprawę należy wyznaczyć również wówczas, gdy strony złożą zgodny wniosek o jej wyznaczenie.
4. Zespół Orzekający może pominąć przeprowadzenie dowodu zgłoszonego przez stronę, jeżeli:
 - nie wykazano, że przeprowadzenie tego dowodu dotyczy okoliczności istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy, lub
 - okoliczność mająca być przedmiotem dowodu została już wykazana za pomocą innych dowodów przeprowadzonych w sprawie, lub
 - wniosek dowodowy bez usprawiedliwionych przyczyn nie został złożony w pozwie lub w odpowiedzi na pozew albo z innych przyczyn należy uznać, że strona dopuściła się zwłoki w zgłoszeniu wniosku, lub
 - strona nie uściła we właściwym czasie zaliczki na wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu.
5. Jeżeli doszło do naruszenia zasad postępowania, każda ze stron powinna niezwłocznie zwrócić uwagę na takie uchybienie. Jeżeli do uchybienia doszło w czasie rozprawy, zgłoszenie zarzutu powinno nastąpić na tej rozprawie, a w innym wypadku - w terminie 7 dni od dnia, w którym strona dowiedziała się o uchybieniu. W razie niezgłoszenia zarzutu w terminie strona traci prawo powoływania się na zarzut w toku postępowania, jak również w skardze o uchylenie wyroku sądu polubownego.

§ 36

Rozstrzygnięcia poza rozprawą

1. Poza rozprawą wszelkie rozstrzygnięcia niekończące postępowania w sprawie może wydawać samodzielnie Arbitr Przewodniczący po konsultacji

z pozostałymi Arbitrami, lub nawet bez takiej konsultacji, jeżeli istnieją powody niezwłocznego rozstrzygnięcia.

2. Możliwość samodzielnego wydawania rozstrzygnięć przez Arbitra Przewodniczącego nie dotyczy rozstrzygnięć w przedmiocie właściwości Sądu oraz zamknięcia postępowania.

3. Możliwość samodzielnego wydawania rozstrzygnięć przez Arbitra Przewodniczącego nie dotyczy także rozstrzygnięć, w odniesieniu do stosowania środków zabezpieczenia, chyba że zachodzi przypadek niecierpiący zwłoki.

4. Rozstrzygnięcia Arbitra Przewodniczącego wydane samodzielnie poza rozprawą mogą być uchylane lub zmieniane przez Zespół Orzekający.

§ 37

Zaliczki na przeprowadzenie dowodu

1. Jeżeli przeprowadzenie dowodu wiąże się z wydatkami, Sekretarz Generalny Sądu na wniosek Arbitra Przewodniczącego wezwie stronę do uiszczenia zaliczki, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin, nie krótszy niż 7 dni.

2. Wpłacona zaliczka podlega rozliczeniu przez Sekretarza Generalnego Sądu po zakończeniu postępowania.

§ 38

Rozprawa

1. O terminie rozprawy należy poinformować strony z odpowiednim wyprzedzeniem. Przyjmuje się, że wyprzedzenie jest odpowiednie, jeżeli wynosi co najmniej 7 dni. Termin ten może zostać skrócony w szczególnych okolicznościach, nie może być jednak krótszy niż 3 dni.
2. Rozprawa odbywa się bez względu na niestawiennictwo należycie zawiadomionej strony, chyba że przed rozpoczęciem rozprawy strona przedstawi usprawiedliwienie, które zostanie uznane za wystarczające przez Zespół Orzekający.
3. Jeżeli strona jest reprezentowana przez pełnomocnika, stosuje się do niego ust. 1 i 2.
4. Jeżeli na rozprawie mają być przesłuchani świadkowie lub inne osoby, strona, która zgłosiła taki wniosek, jest odpowiedzialna za to, że stawia się oni na rozprawie i złożą zeznanie.
5. Rozprawy są niejawne, chyba że Zespół Orzekający za zgodą wszystkich stron postanowi inaczej. Na niejawnej rozprawie mają także prawo być obecni Prezes i Wiceprezesi Sądu, Sekretarz Generalny Sądu i jego zastępcy oraz protokolant.

§ 39

Arbitr wyznaczony

W razie potrzeby przeprowadzenia dowodu poza miejscem prowadzenia postępowania Zespół Orzekający może powierzyć przeprowadzenie dowodu jednemu z Arbitrów. Strony mogą wziąć udział w przeprowadzeniu takiego dowodu.

§ 40

Zamknięcie postępowania

Zespół Orzekający zamyka postępowanie, jeżeli uzna sprawę za dostatecznie wyjaśnioną do rozstrzygnięcia. Zamknięte postępowanie może być otwarte na nowo.

§ 41

Narada i orzekanie

1. Orzeczenia Zespołu Orzekającego są wydawane po naradzie, która może odbyć się także za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość.
2. Orzeczenia kończące postępowanie w sprawie mogą zapaść wyłącznie po naradzie odbywającej się w obecności arbitrów, jeżeli zażądał tego którykolwiek z Arbitrów.
3. Wyrok w sprawie, w której przeprowadzono rozprawę, jest wydawany po naradzie odbywającej się w osobistej obecności Arbitrów.
4. Jeżeli jeden z Arbitrów bez uzasadnionego powodu nie bierze udziału w naradzie poprzedzającej wydanie orzeczenia lub w głosowaniu nad orzeczeniem, orzeczenie mogą wydać pozostali Arbitrzy.

§ 42

Podstawa rozstrzygnięcia sporu

Spór jest rozstrzygany na podstawie prawa właściwego dla stosunku prawnego, na tle którego powstał.

§ 43

Koszty postępowania

1. Na żądanie którejkolwiek ze stron, w orzeczeniu kończącym postępowanie Zespół Orzekający rozstrzyga o ponoszeniu kosztów postępowania.
2. Rozstrzygając o kosztach postępowania Zespół Orzekający kieruje się wynikiem sprawy i wysokością kosztów rzeczywiście poniesionych przez strony. W odniesieniu do kosztów zastępstwa w postępowaniu Zespół Orzekający

bierze pod uwagę wynagrodzenie pełnomocnika w rozsądnej wysokości uwzględniające jego nakład pracy oraz inne okoliczności, które uzna za istotne.

§ 44

Projekt rozstrzygnięcia

Projekt każdego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie Arbitr Przewodniczący, przed doręczeniem stronom, przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Sądu, który może zgłosić swoje uwagi do sporządzonego projektu w zakresie formalnym. W razie przekazania sugestii wprowadzenia poprawek rozstrzygające jest stanowisko Zespołu Orzekającego.

§ 45

Doręczenie zdania odrębnego

Jeżeli przy wydaniu orzeczenia zgłoszono zdanie odrębne, orzeczenie takie jest doręczane stronom wraz z uzasadnieniem zdania odrębnego, jeżeli takie zostało sporządzone.

§ 46

Upublicznienie orzeczenia

1. Wyrok wydany w sprawie może podlegać publicznemu udostępnieniu po usunięciu danych wskazujących bezpośrednio na strony postępowania, jeżeli żadna ze stron nie wyrazi sprzeciwu w terminie 21 dni od dnia otrzymania wyroku.
2. Za zgodą strony zawarte w podlegającym publicznemu udostępnieniu wyroku dane, które wskazują na nią bezpośrednio, mogą nie podlegać usunięciu.

Rozdział III

Mediacja

§ 47

Podstawa mediacji

Mediacja może być przeprowadzona na podstawie umowy o mediację, zawartej także przez złożenie wniosku i wyrażenie zgody na mediację przez drugą stronę.

§ 48

Wszczęcie postępowania

1. W celu przeprowadzenia mediacji wnioskodawca składa do Sądu wniosek w formie pisemnej zawierający:
 - oznaczenie stron postępowania, w tym ich siedzib i adresów, a w miarę możliwości również wskazanie adresów poczty elektronicznej i numerów telefonów,
 - oznaczenie pełnomocnika, jeżeli wnioskodawca działa przez pełnomocnika, wskazanie jego adresu, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu,
 - uzasadnienie spełnienia przez jedną ze stron postępowania kryteriów, o których mowa w § 1 ust. 2
 - powołanie się na umowę o przeprowadzenie mediacji, jeżeli została zawarta,
 - wskazanie Mediatora, jeżeli strony przed wszczęciem postępowania porozumiały się co do jego osoby, albo propozycję wnioskodawcy co do osoby Mediatora
 - opis przedmiotu sporu,
 - podpis osoby lub osób reprezentujących wnioskodawcę.
2. Do wniosku należy załączyć
 - dokumenty dowodzące umocowania osoby podpisującej wniosek (w szczególności odpis z odpowiedniego rejestru i pełnomocnictwo),
 - dokumenty potwierdzające spełnianie przez jedną ze stron postępowania kryteriów, o których mowa w § 1 ust. 2, jeżeli przedstawienie takich dokumentów jest niezbędne do wykazania tej okoliczności,
 - umowę o przeprowadzenie mediacji, jeżeli wnioskodawca powołuje się na jej zawarcie,
 - dokumenty potwierdzające uzgodnienie między stronami osoby Mediatora, jeżeli strony dokonały takiego uzgodnienia przed wszczęciem postępowania.
3. Jeżeli wniosek o przeprowadzenie mediacji nie spełnia wymagań formalnych, stosuje się odpowiednio postanowienia Regulaminu odnoszące się do wad formalnych pozwu.
4. Jeżeli przed złożeniem wniosku o przeprowadzenie mediacji nie została zawarta umowa o mediację, Sekretarz Generalny Sądu zawiadamia drugą stronę o złożeniu wniosku i zwraca się o wyrażenie przez nią zgody na mediację, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin. W razie bezskutecznego upływu terminu mediacja nie zostaje wszczęta, o czym Sekretarz Generalny Sądu zawiadamia wnioskodawcę.

§ 49 Mediator

1. Z zastrzeżeniem ust. 7 mediacja jest prowadzona przez jednego Mediatora.
2. Jeżeli Mediator nie został uzgodniony przez strony, Mediatora wyznacza w drodze nominacji zastępczej Prezes Sądu Polubownego lub upoważniony przez niego Wiceprezes Sądu.
3. Mediator Stały może odmówić pełnienia funkcji Mediatora tylko z ważnych powodów.
4. Mediator składa stronom za pośrednictwem Sądu oświadczenie o swojej bezstronności i niezależności oraz o dysponowaniu czasem niezbędnym do wykonania swoich obowiązków według wzoru określonego w Załączniku nr 2 do Regulaminu.
5. Jeżeli Mediator uzgodniony przez strony odmówił pełnienia funkcji Mediatora, nie złożył w rozsądnym czasie wskazanym przez Sekretarza Generalnego Sądu oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, nie zawarł umowy, o której mowa w § 61, albo z innych powodów pełnienie przez niego tej funkcji nie jest możliwe, Sekretarz Generalny Sądu wzywa strony do zgodnego wyboru innego Mediatora, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin. W razie bezskutecznego upływu tego terminu stosuje się postanowienia ust. 2.
6. Do wygaśnięcia mandatu Mediatora stosuje się odpowiednio postanowienia Regulaminu o wygaśnięciu mandatu Arbitra.
7. Z inicjatywy Mediatora uzgodnionego przez strony lub wyznaczonego w drodze nominacji zastępczej, za zgodą stron, mediacja może być prowadzona przez dwóch Mediatorów. Do drugiego Mediatora stosuje się odpowiednio ust. 2-6, a postanowienia Regulaminu, w których mowa jest o Mediatorze, odnoszą się do obu Mediatorów.

§ 50 Prowadzenie mediacji

1. Postępowanie mediacyjne Mediator prowadzi według swojego uznania, kierując się zasadami bezstronności i neutralności. W szczególności Mediator wyznacza przesłania mediacyjne z udziałem obu stron, spotkania indywidualne ze stronami oraz określa inne sposoby komunikowania się ze stronami.
2. Mediator dąży do prowadzenia mediacji w sposób efektywny, dopasowany do potrzeb i możliwości stron, aby zapewnić jak najlepsze warunki do ugodowego zakończenia sporu.
3. Mediator nie rozstrzyga sporu między stronami, ale stara się wspomóc strony w prowadzonych przez nie negocjacjach w sposób bezstronny i niezależny.
4. Posiedzenia mediacyjne za zgodą stron mogą odbywać się za pomocą środków porozumiewania się na odległość.

§ 51 Zakończenie mediacji

1. Postępowanie mediacyjne kończy się w razie:
 - zawarcia ugody przez strony, lub
 - wyrażenia woli zakończenia mediacji przez co najmniej jedną ze stron,
 - stwierdzenia przez Mediatora niemożliwości, niecelowości lub bezprzedmiotowości dalszego prowadzenia postępowania mediacyjnego.
2. Koszt mediacji ponoszony jest solidarnie przez strony.

§ 52 Protokół z mediacji

1. Z przeprowadzonej mediacji Mediator sporządza protokół zawierający:
 - wskazanie podstawy prowadzenia mediacji,
 - wskazanie nazw i siedzib stron oraz dane osobowe reprezentujących je pełnomocników,
 - dane osobowe wszystkich Mediatorów zaangażowanych w sprawę,
 - wyszczególnienie wszystkich posiedzeń mediacyjnych,
 - informację o wyniku postępowania.
2. Jeżeli strony zawarły ugodę przed Mediatorem, ugodę załącza się do protokołu lub zamieszcza w protokole.
3. Odpis protokołu z przeprowadzonej mediacji Mediator doręcza stronom oraz przekazuje niezwłocznie Sekretarzowi Generalnemu Sądu.

§ 53 Inne polubowne rozwiązanie sporu

Postanowienia regulaminu o mediacji stosuje się odpowiednio do innego postępowania w celu polubownego rozwiązania sporu, o ile postępowanie takie nie jest odrębnie uregulowane w Regulaminie.

Rozdział IV Koncyliacja

§ 54 Cel postępowania

1. Celem postępowania koncyliacyjnego jest wydanie przez Koncyliatora niewiążącego strony stanowiska zawierającego propozycję rozwiązania sporu.
2. Stanowisko koncyliacyjne jest wydawane na podstawie prawa właściwego dla stosunku prawnego, na tle którego powstał spór.

§ 55 Podstawa koncyliacji

Postępowanie koncyliacyjne może być przeprowadzone na podstawie umowy o koncyliację, która może zostać zawarta także przez złożenie wniosku i wyrażenie zgody na koncyliację przez drugą stronę.

§ 56 Wszczęcie postępowania

1. W celu przeprowadzenia koncyliacji wnioskodawca składa do Sądu wniosek w formie pisemnej zawierający:
 - oznaczenie stron postępowania, w tym ich siedzib i adresów, a w miarę możliwości również wskazanie adresów poczty elektronicznej i numerów telefonów,
 - oznaczenie pełnomocnika, jeżeli wnioskodawca działa przez pełnomocnika, wskazanie jego adresu, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu,
 - uzasadnienie spełnienia przez jedną ze stron postępowania kryteriów, o których mowa w § 1 ust. 2
 - powołanie się na umowę o przeprowadzenie koncyliacji, jeżeli została zawarta,
 - wskazanie Koncyliatora, jeżeli strony przed wszczęciem postępowania porozumiały się co do jego osoby, albo propozycję wnioskodawcy co do osoby Koncyliatora,
 - opis przedmiotu sporu oraz dokładnie określone żądanie wraz z jego uzasadnieniem,
 - wskazanie dowodów co do przedstawianych okoliczności faktycznych, jeżeli wnioskodawca powołuje się na takie dowody,
 - podpis osoby lub osób reprezentujących wnioskodawcę,
 - wymienienie załączników.
2. Do wniosku należy załączyć
 - dokumenty dowodzące umocowania osoby podpisującej wniosek (w szczególności odpis z odpowiedniego rejestru i pełnomocnictwo),
 - dokumenty potwierdzające spełnianie przez jedną ze stron postępowania kryteriów, o których mowa w § 1 ust. 2, jeżeli przedstawienie takich dokumentów jest niezbędne do wykazania tej okoliczności,
 - umowę o przeprowadzenie koncyliacji, jeżeli wnioskodawca powołuje się na jej zawarcie,
 - dokumenty potwierdzające uzgodnienie między stronami osoby Koncyliatora, jeżeli strony dokonały takiego uzgodnienia przed wszczęciem postępowania.
3. Do wniosku należy również załączyć jego dwa odpisy wraz z załącznikami dla drugiej strony oraz Koncyliatora.
4. Jeżeli wniosek o przeprowadzenie koncyliacji nie spełnia wymagań formalnych, stosuje się odpowiednio postanowienia Regulaminu odnoszące się do uchybień formalnych pozwu.
5. Jeżeli przed złożeniem wniosku o przeprowadzenie koncyliacji nie została zawarta umowa o koncyliację, Sekretarz Generalny Sądu zawiadamia drugą stronę o złożeniu wniosku i zwraca się do niej o wyrażenie zgody na koncyliację, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin. W razie bezskutecznego upływu tego terminu postępowanie koncyliacyjne nie zostaje wszczęte, o czym Sekretarz Generalny Sądu zawiadamia wnioskodawcę.

§ 57 Odpowiedź na wniosek

1. Jeżeli wniosek o koncyliację odpowiada wymaganiom formalnym albo został poprawiony lub uzupełniony, Sekretarz Generalny Sądu doręcza wniosek drugiej stronie, pouczając ją o obowiązku złożenia odpowiedzi na wniosek, w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni.
2. Odpowiedź na wniosek powinna zostać złożona w formie pisemnej i zawierać co najmniej:
 - oznaczenie stron postępowania, w tym ich siedzib i adresów, a w miarę możliwości również wskazanie adresów poczty elektronicznej i numerów telefonów,

- jeżeli druga strona działa przez pełnomocnika, oznaczenie jego adresu, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu oraz stosowne pełnomocnictwo,
- wskazanie Koncyliatora prowadzącego koncyliację, jeżeli strony przed wszczęciem postępowania porozumiały się co do jego osoby, albo odpowiedź na propozycję wnioskodawcy co do osoby Koncyliatora,
- ustosunkowanie się do żądań i twierdzeń wniosku,
- wskazanie dowodów co do przedstawianych okoliczności faktycznych, jeżeli druga strona powołuje się na takie dowody,
- wymienienie załączników.

3. Do odpowiedzi na wniosek należy załączyć:
 - dokumenty dowodzące umocowania osoby podpisującej odpowiedź na wniosek (w szczególności odpis z odpowiedniego rejestru i pełnomocnictwo),
 - dokumenty potwierdzające uzgodnienie między stronami osoby Koncyliatora, jeżeli strony dokonały takiego uzgodnienia przed wszczęciem postępowania, a dokumenty te nie zostały załączone do wniosku.
4. Do odpowiedzi na wniosek należy również załączyć jej dwa odpisy wraz z załącznikami dla wnioskodawcy oraz Koncyliatora.
5. Jeżeli odpowiedź na wniosek o przeprowadzenie koncyliacji nie spełnia wymagań formalnych, stosuje się odpowiednio postanowienia Regulaminu odnoszące się do wad formalnych odpowiedzi na pozew.

§ 58 Koncyliator

1. Postępowanie koncyliacyjne jest prowadzone przez jednego Koncyliatora uzgodnionego przez strony.
2. Jeżeli Koncyliator nie został uzgodniony przez strony, Koncyliatora wyznacza w drodze nominacji zastępczej Prezes Sądu Polubownego lub upoważniony przez niego Wiceprezes Sądu.
3. Koncyliator Stały może odmówić pełnienia funkcji Koncyliatora tylko z ważnych powodów.
4. Koncyliator składa stronom za pośrednictwem Sądu oświadczenie o swojej bezstronności i niezależności oraz o dysponowaniu czasem niezbędnym do wykonania swoich obowiązków według wzoru określonego w Załączniku nr 2 do Regulaminu.
5. Jeżeli Koncyliator uzgodniony przez strony odmówił pełnienia funkcji Koncyliatora, nie złożył w rozsądnym czasie wskazanym przez Sekretarza Generalnego Sądu oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, nie zawarł umowy, o której mowa w § 61, albo z innych powodów pełnienie przez niego tej funkcji nie jest możliwe, Sekretarz Generalny Sądu wzywa strony do zgodnego wyboru innego Koncyliatora, wyznaczając w tym celu odpowiedni termin. W razie bezskutecznego upływu tego terminu stosuje się postanowienia ust. 2.
6. Do wygaśnięcia mandatu Koncyliatora stosuje się odpowiednio postanowienia Regulaminu o wygaśnięciu mandatu Arbitra.

§ 59 Prowadzenie koncyliacji

1. Postępowanie koncyliacyjne prowadzi Koncyliator według swojego uznania, kierując się zasadami bezstronności i neutralności oraz potrzebą zapewnienia sprawności i szybkości postępowania.
2. W ramach koncyliacji nie przeprowadza się dowodów ze świadków, z przesłuchania stron oraz z opinii biegłego, a stanowisko koncyliacyjne jest przedstawiane na podstawie wniosku, odpowiedzi na wniosek i załączonych do nich dokumentów, a także dalszych stanowisk stron i innych osób oraz dokumentów, jeżeli Koncyliator uzna ich złożenie za potrzebne.
3. W toku postępowania koncyliacyjnego możliwe jest zawarcie ugody przed Koncyliatorem prowadzącym to postępowanie.

§ 60 Zakończenie koncyliacji

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 z przeprowadzonego postępowania Koncyliator sporządza stanowisko koncyliacyjne zawierające:
 - wskazanie podstawy prowadzenia koncyliacji,
 - dane stron oraz reprezentujących je pełnomocników,
 - dane osobowe Koncyliatora prowadzącego sprawę,
 - ocenę stanu faktycznego i prawnego sprawy oraz propozycję rozwiązania sporu, a jeżeli przedstawienie propozycji rozwiązania sporu byłoby niemożliwe wskazanie okoliczności, które to uniemożliwiają,
 - informację o charakterze prawnym stanowiska koncyliacyjnego,
 - datę wydania stanowiska oraz podpis Koncyliatora.
2. Jeżeli postępowanie koncyliacyjne zakończyło się zawarciem ugody przed Koncyliatorem przed wydaniem stanowiska koncyliacyjnego, stanowiska takiego nie sporządza się.

3. W ciągu 30 dni od otrzymania stanowiska koncyliacyjnego przez ostatnią ze stron, strony mogą zgodnie złożyć wniosek o zawarcie ugody przed Koncyliatorem.
4. W wypadku zawarcia ugody przed Koncyliatorem, niezależnie czy nastąpiło to przed czy po wydaniu stanowiska koncyliacyjnego, stosuje się odpowiednio § 52.
5. Koszt koncyliacji ponoszony jest solidarnie przez strony.

DZIAŁ IV ZASADY WYNAGRADZANIA ARBITRÓW I MEDIATORÓW

§ 61 Zasady ogólne

1. Arbitrzy i Mediatorzy, w tym Arbitrzy Stali i Mediatorzy Stali pełniący funkcje Koncyliatorów, za podejmowane przez nich czynności otrzymują wynagrodzenie pokrywane z opłaty za przeprowadzenie postępowania wnoszonej przez strony.
2. Wysokość i termin wypłaty wynagrodzenia określa umowa cywilnoprawna zawarta przez Arbitra, Mediatora lub Koncyliatora za Skarbem Państwa reprezentowanym przez Prezesa Prokuratorii przed przystąpieniem przez Arbitra, Mediatora lub Koncyliatora do wykonywania czynności w sprawie z zastrzeżeniem ust. 3.
3. W wypadku Arbitrów Stałych i Mediatorów Stałych dopuszczalne jest zawarcie umowy generalnej regulującej wysokość i termin wypłaty wynagrodzenia we wszystkich postępowaniach, w których uczestniczył Arbitr Stały lub Mediator Stały.
4. Łączne wynagrodzenie Arbitrów, Mediatorów i Koncyliatorów w danej sprawie jest równe 80% należnej opłaty za przeprowadzenie postępowania z wyłączeniem podatku VAT.
5. Wątpliwości co do wysokości wynagrodzenia należnego poszczególnym Arbitrom, Mediatorom lub Koncyliatorom zgodnie z Regulaminem rozstrzyga Prezes Sądu.

§ 62 Podział wynagrodzenia między kilku Arbitrów, Mediatorów lub Koncyliatorów

1. Z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli sprawa jest rozstrzygana przez Zespół Orzekający składający się z 3 Arbitrów, wynagrodzenie należne wszystkim Arbitrom jest dzielone w ten sposób, że Arbitr Przewodniczący otrzymuje 50%, a pozostali Arbitrzy po 25% wynagrodzenia należnego Arbitrom.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli sprawa jest rozstrzygana przez jednego Arbitra, otrzymuje on całość wynagrodzenia należnego w sprawie.
3. W razie orzekania w sprawie przez Arbitra Doraźnego, otrzymuje on 10% wynagrodzenia należnego łącznie wszystkim Arbitrom orzekającym. Pozostała część wynagrodzenia należnego arbitrom jest wypłacana na zasadach określonych w ust. 1 lub 2.
4. Jeżeli w trakcie postępowania doszło do zastąpienia jednego Arbitra przez innego Arbitra, wynagrodzenie otrzymuje wyłącznie Arbitr, który uczestniczył w wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Sądu może podjąć decyzję o podziale wynagrodzenia pomiędzy takimi Arbitrami.
5. Jeżeli w sprawie doszło do zastąpienia jednego Mediatora przez innego Mediatora, należne im wynagrodzenie ulega podziałowi stosownie do ilości posiedzeń mediacyjnych, w których uczestniczyli, chyba że Mediatorzy uzgodnili inaczej.
6. Jeżeli postępowanie mediacyjne prowadziło dwóch Mediatorów zgodnie z § 49 ust. 7, wynagrodzenie ulega podziałowi między nich w równych częściach, chyba że Mediatorzy uzgodnili inaczej. Ust. 5 stosuje się odpowiednio.
7. Jeżeli w sprawie doszło do zastąpienia jednego Koncyliatora przez innego Koncyliatora, wynagrodzenie należne jest wyłącznie temu Koncyliatorowi, który przygotował stanowisko koncyliacyjne albo przed którym zawarto ugodę.

§ 63 Chwila wypłaty wynagrodzenia

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 wynagrodzenie jest wypłacane po zakończeniu postępowania.
2. Wynagrodzenie należne Arbitrowi Dorażnemu jest wypłacane po dokonaniu przez niego czynności w sprawie. ■

Sąd Polubowny

przy Prokuraturii Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej

Adres siedziby:

ul. Krucza 36 / Wspólna 6
00-522 Warszawa

Adres korespondencyjny:

ul. Hoża 76/78
00-682 Warszawa

tel. 22 695-85-04
fax. 22 696-99-03
sp@prokuratoria.gov.pl

W celu zasięgnięcia dodatkowych informacji, zapraszamy na sp.prokuratoria.gov.pl